

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

Mart İsyandır

Ayaktandır

DEVRİMDİR

• Burjuva Egemenliğin
Kitleler
Üzerindeki Etkisini
Yitirmesi

• Seçim
Kardeşliği
Devrim
Kaçkınlığı

• Şimdi
İleri Atılma
Zamanı

• Özenli
Çalışma
Üzerine

• İşçi Sınıfı
Her Yerde
Eylemde

BURJUVA EGEMENLİĞİN KİTLELER ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİ YİTİRMESİ

Kapitalist üretim geliştikçe, burjuvazinin egemenliği de gelişir. Burjuva egemenliği, kapitalizmin gelişimiyle birlikte, kitleler üzerindeki etkisini yitirir. Bu egemenliğin gelişimi, onun halk karşıtı doğasını açığa çıkarır.

Toplumsal olaylara yüzeysel yaklaşımlar, onları bütünlüklü olarak ele almayanlar, şöyle bir mantık yürütürler. Burjuvazinin egemenliği ne denli gelişirse, kitleler üzerinde burjuva ideolojisi de o denli yerleşir. Bir toplum ne kadar uzun sürerse, o toplumun, kitleler üzerindeki yarattığı etki ve alışkanlıklar da o denli derin iz bırakır. Burjuva bireyciliği denen bencillik de, insan bilincinde ve davranışında o kadar ilerler. Bilinci burjuva görüşlerle dolan insanları burjuva toplumun karşıtı olan bir topluma, komünist topluma çekmek, çok daha güç olur. Oysa gerçek durum bundan farklıdır. Gelişme yasası, burjuva egemenlik geliştikçe, burjuvazinin kitleler üstündeki ideolojik-politik hegemonyasının zayıfladığını ve git gide etkisini kaybettiğini gösteriyor.

Toplumun belli bir kesiminin, orta sınıfın çıkarlarının burjuvazinin çıkarlarıyla uyumlu olduğu dönemler çok gerilerde kaldı. Bu iki sınıfın çıkarları arasında bir uyum, burjuva egemenliğin ilk dönemlerinde vardı. Kapitalizm ilerledikçe, burjuva egemenlik geliştikçe, aralarındaki uyum bozuldu. Yerini uyumsuzluğa ve çatışmalara bıraktı. Sermaye daima küçük mülk sahiplerini mülksüzleştirerek ve daha küçük kapitalistleri yutarak büyür. Rekabetçi kapitalizm, tekelci kapitalizm aşamasına dönüştükçe tekelci kapitalizmin egemenliği ile toplumun diğer nüfusu arasındaki uyumsuzluk ve çatışma giderek daha da genişler ve boyutlanır. Tekelci egemenlik tüm toplum üzerine kuruludur. Ve toplumla karşıtlık içindedir.

Tekelci burjuvazi, emekçi kitleler üzerindeki ideolojik politik etkisini orta sınıfa dayanarak sürdürür. Orta sınıf, kapitalizmin gelişmesiyle birlikte yıkılır. Orta sınıfın yıkılması demek, burjuvazinin emekçi halk üzerindeki etkisinin de yıkılması demektir. Burjuvazi her ne kadar orta sınıfı temsil etti-

ğini söylese de, egemenliğinin gelişmesi orta sınıfın yıkılması demektir. Burjuvazi toplum üstündeki etkisini kendisi yok eder.

Proletarya ile kapitalistlerin çıkarları karşıttır, uzlaşmazdır. Kapitalist üretim ilerledikçe iki sınıf arasındaki uzlaşmazlık ve karşıtlık keskinleşir ve derinleşir. Sermayenin büyümesi sınıflar arasındaki uçurumu ve eşitsizliği ileri noktalara vardır. Kapitalistlerin serveti büyürken, emekçilerin sefaleti de artar ve onları bekleyen daima daha kötü yaşam koşulları ve daha kötü bir gelecektir. Bunun sonucu emek-sermaye çelişkisi, kapitalist toplumu havaya uçuracak bir duruma gelir. Bu temel üzerinde meydana gelen karşıtların savaşı en şiddetli bir biçim alır zorunlu olarak. Bütün bu gelişmenin sonucu, burjuvazinin kitleler üzerindeki ideolojik-politik hegemonyası etkisini yitirir.

Kapitalizmin ekonomik krizi, sistemin iç çelişkilerini derinleştirici bir rol oynar. Kriz ekonomik bir kriz olarak başlasa da daima toplumsal ve politik bir krize dönüşür. Bu son büyük kriz de ekonomik, politik, toplumsal bir krizdir. Kapitalizmin genel krizinde yeni bir aşamayı temsil eder. Kriz yeni bir devrimci bunalım dönemini başlatmıştır. Devrimci bunalım dönemleri, kitlelerin devrimci ayaklanma dönemleridir. Burjuvazinin egemenlik sistemi halk kitlelerinin saldırıları altında kalır. Bu şartların doğmasıyla sınıflar arası güç ilişkisi yeni bir döneme girer.

Burjuva partilerin seçimlerde ve tamamen baskı ortamında, kitlelerin çoğunluğunun desteğini alarak iktidara gelmesi, bu egemenliğin kitlelerin çoğunluğunun çıkarlarıyla uyumlu olduğu anlamına gelmez. Burjuvazinin egemenliği ile kitlelerin çıkarları birbiriyle uyumsuzdur, karşıttır. Çoğunluğun desteğiyle oluşan burjuva egemenlik, kitlelerin üstünde bir baskı gücü, onları ezme gücüdür. Kitleler kendilerini ezecek gücü belirlemiş olurlar. Burjuva egemenliğin baskıcı niteliği, halk kitlelerinin ona karşı harekete geçmelerine yol açar. Burjuva egemenliği kendi gelişimi içinde kitleler içindeki etkisini yitirdiği gibi; kendisine karşı yönelen, devrimci güçlerin birikimine de neden olur.

Burjuvazinin bütün eğilimleri, politik a-kımları, muhalefet güçleri sırayla iktidara gelir. İktidarları sırasında burjuva sınıfsal nitelikleri açığa çıkar, proletarya karşıtlığına dayanan politikaları ve egemenlikleri tüm özüyle kendisini sergiler. Böylece burjuvazinin her eğiliminin kitlelerde yarattığı yansımalar burjuvazinin egemenliği sırasında dağılıp gider. Sırasıyla her burjuva partisi kendisini tüketir ve sıra proletaryaya gelir. Tarihin kendi gelişimi zorunlu olarak proletaryanın toplumsal devrimini gündeme getirir. Hiçbir burjuva partisi bu tarihsel gelişmeyi engelleyemez. Tersine burjuva egemenliğin uzun süren varlığı sırasında var olan egemenliği bir devrimle devirme zorunluluğu çok daha geniş kitleler tarafından kavranmaya başlar.

Burjuvazinin egemenliği kendisini nüfusun çoğunluğunun temsilcisi olarak gösterse de, o nüfusun küçük bir kesiminin az sayıdaki kapitalistin iktidarınıdır. Gerçek durum bu olmasına karşın, burjuvazi bu gerçeği hep gizlemiştir. Kendi egemenliğinin sayıları sürekli azalan burjuvaların iktidarı olduğunu hiçbir zaman kabul etmemiştir. Tekelci sermayenin her alanda olduğu gibi politik iktidarı da tekeline aldıktan sonra, bu egemenlik yalnızca az sayıdaki tekelci gücü temsil edecek duruma gelmiştir. Burjuvazi, burjuva egemenliğin kapitalistlerin iktidarı olarak toplumun üstünde bir güç olduğunu gizlemeye kalksa da, pratikte onun gerçek burjuva niteliği daima kendini ortaya koyar. Kitlelerden yalıtılan burjuva egemenliğini devirmek, onu yıkmak artık daha da olanaklı olmuştur.

Burjuvazinin egemenliği kendi gelişimi içinde bütün yetkinliğine ulaşmıştır. Bu, yıkılıp, bir kenara atılmasını sağlayacak bir yetkinleşmedir. Bir sınıfın egemenliği ise ancak başka bir sınıf tarafından yıkılabilir. Burjuvazinin egemenliği yalnızca devrimci bir sınıf olan proletarya tarafından yıkılır.

Burjuvazinin egemenliğini yıkmak için bunu yapacak olan devrimci sınıfın, proletaryanın tayin edici bir savaşıma girecek duruma gelmesi gerekiyor. Bunun için proletarya tüm burjuva partilerinden ayrı, onlardan bağımsız ve onlara karşı sınıf savaşımını verecek nitelikte bir parti biçiminde örgütlenir. Burjuva devlet egemenlik sistemi örgütlü ve o güce ulaşmış devrimci sınıf tarafından devrilir. Proletarya bu hedefine biçimsel olarak yaratılan ayrı bir örgüte dayanarak değil, gerçekten devrimci olan proletaryanın bağımsız sınıf çizgisine dayanan militan bir örgütlenme ile varır. Yalnızca proletaryanın devrimci sınıf partisi, devrimci nitelikte olan partisi, burjuva egemenliğini yıkıp, proletaryanın kurtuluşunu gerçekleştirir.

C. DA— LI

SEÇİM KARDEŞLİĞİ-DEVİRİM KAÇKINLIĞI

Zamanında Lenin çok yerinde söylemiş: Her derin kriz sahte olanla gerçek olanı açığa çıkartır, geçici olanı bir kenara koyar ve derin kriz dönemlerinde geniş kitleler siyasi partilerin eylem ve sloganlarının gerçek sınıf içeriğini daha rahat görme imkanına kavuşurlar.

2006 yılında ABD’de patlak veren ve giderek yıkım gücünü arttıran dünya kapitalist sistem krizi de devrimlere işte böyle paha biçilmez bir hizmette bulunuyor. Kriz, devrim olanaklarını olağanüstü ölçülerde ve adeta baş döndüren sıçramalarla büyüttükçe, küçük-burjuva politik hareketlerdeki çürümenin boyutları da apaçık görünür hale geldi. Çürümenin ötesinde küçük burjuva hareketinde yaşanan bir çöküştür. Pek çok açıdan bu çöküş, II. Enternasyonal’in çöküşüne benzemektedir. O çöküş ki Leninizmin dünya çapında komünist harekete hâkimiyetini getirmiştir.

1914’te patlak veren I.Dünya Savaşı’ndaki derin siyasi kriz sırasında, pek çoğu bizzat Marx ve Engels tarafından kurulan Avrupalı işçi partileri, burjuva saflara geçerek, II. Enternasyonal’in çöküşünü ilan etmişlerdi. Kuşkusuz bu saf değiştirme nedeniyle, milyonlarca işçiye hitap eden proleter harekette çok derin çatlaklar oluşmuştu. Ama neyse ki bu toprakların küçük-burjuva oportünizmi, II. Enternasyonal partileri gibi proleter kitlelere değil, tüm ruh ve gövdesiyle küçük burjuva kitlelere dayanıyor. Bu yüzden, küçük burjuva hareketteki çürüme, çöküş proletaryanın hareketini bölmez, tam tersine temizler.

Bu toprakların reformist ve oportünist hareketlerinin ne denli çöküş ve umutsuzluk batağında olduğunu, dünya bunalımı başladığından bu yana bazen bizi bile şaşkırtan açıklıkla görmekteyiz. Bunalım tüm dünyada proletaryayı ön plana çıkartır ve diğer emekçi sınıfları devrimci bir arayış içine çekerken, yıllar yılı “Başka bir dünya mümkün” sözüne adeta secde edenler, bir anda kitlelere dönüp, kapitalizmden başka bir seçeneğin bulunmadığı konusunda yeminler etmeye başladılar. Mademki kapitalizmden başka bir seçenek yok, o zaman krizde ödenecek faturanın pazarlığını yapın burjuvaziyle. Söylenen buydu.

Pek çok farklı adları, farklı bayrakları,

programları vs. olan bütün o oportünist hareketin, sanki sihirli bir el deymişçesine, noktasına- virgülüne kadar aynı söylemde bulunmalarının ilk adımı olmuştu bu “krizin faturası patronlara” çıkarmak... Daha dün kadar mevzilendikleri küçük dükkanlarından birbirlerine portakal-domates fırlatan pazar esnafı görüntüsü veren tüm oportünist ve reformist tayfanın, kapitalist sistemin içindeki en derin ekonomik kriz yaşanırken, tek bir falso nota vermeyen bir koro gibi ortaya çıkışı inanılır gibi değildi. Özellikle hemen dünün o kavgalarını hatırlayanlar için.

Onları genel bir umutsuzluk durumundan kaynaklanmıyordu. Bu hareketler sadece devrime ve proleter harekete karşı umutsuzdular. Oysa burjuva sınıfın kendi içindeki kötülükleri tasfiye edeceğine ve bu sistemin ölümsüzlüğüne, bir büyük burjuvadan bile, çok daha güçlü bir umut besliyorlardı.

IMF, DB, büyük bankalar ve üniversite araştırmacıları, sık sık, yaşanan krizin yarattığı karanlık ve çıkışsızlıktan ve bunun tekelcilerde yarattığı güven kaybından söz ederlerken onlara en hayati ve kritik moral desteği, bu küçük burjuva hareketler sağlamakta. Proletaryanın devrimini sırtından hançerlemek eğer bu değilse, başka nedir?

Son ra Ey lem Or tak la Yasal reformistlerle oportünist hareketleri aynı potada buluşturan bunalım, bu mutlu izdivacı nihayetine erdirmek için, söylemde birliği, eylemde birliğe taşınmalıydı. Eh bunun için hâlihazırda bir bahane bulunuyordu: Yerel seçimler. Mart 2009 seçimleri.

Oysa tüm dünyanın efendileri, nefeslerini tutmuş, bunalımın en sert darbelerinin yaşanacağı bahar ve yaz aylarını bekliyordu. Sabah gazetesinden Erdal Şafak ; “top lum bi lim ci ler, ik ti sat lar ve ger nek i si ya set i ler, hu zur suz lu un lar da ya y l ma s n dan, hat ta kent rol den k ma s n dan kor ku yor lar (...). Son sözümüz ise, bu seçim birliği içinde görünmeyen, fakat bu devrim kaçkını birliğe karşı, tek laf getmeyenlere. Onlar, günümüzün Kautskicileridirler. Birkaç belediye koltuğu uğruna toplumsal bir devrimi satılığa çıkaranlara karşı, açıktan bir tavır almaktansa, onları sessizce ve utangaçça destek sunanlar, aynı toplumsal sorumluluğu üstleneceklerdir. □

İşte bu fırtınanın ortasında küçük-burjuva yasal reformist ve oportünist hareketler, pek çoklarını şaşkırtan bir hızla bir araya gelerek, yerel seçimlerde ortak adaylar çıkartma kararı aldılar. Tüm söylemleri artık aynı-

laşmış olanların, elbette eylemde de biraraya gelmeleri, üstelik daha dün kadar asla biraraya gelecekleri düşünülmemeyen parti ve gruplar bile buna dâhildi, neredeyse sıfır tartışmayla gerçekleşiverdi.

Tereyağında bir kıl ne kadar sağlamsa, bunların da o kadar sağlam ilke ve karakterleri vardı doğrusu. Onların sahte ayrımlarını bir anda buhar haline getiren şey, bunalım ve gerçek devrim olasılığının hiç bu denli tekelci sermayeyi korkutmamış oluşuydu. Sermayenin yardıma en çok ihtiyaç duyduğu bir zamandı ve bir süredir burjuva düzeninde kendine yer bulmaya çalışan pek çok hareket, hemen seçim konusuna attı kendini.

Bazıları haksızlık yaptığımızı düşünecektir. Yakın tarihlerinde toprağa düşmüş yüzlerce militanı olan, büyük bedeller ödemiş parti ve grupların, şimdi düzen içinde bir yer tutmaya çalışıyor olmaları, bir anda, kolay kabul edilebilecek bir iddia gibi görünmüyor olabilir. Ancak, bu hareketlerdeki çürüme ve çöküşü görmek istemeyenler şu anda tüm dünyada yaşanan bunalımın derinliğine, kitleleri nasıl isyana kaldırdığına baksınlar. Daha şimdiden İzlanda, Yunanistan, Fransa gibi ülkelerde tekelci iktidarlar da ciddi sarsıntılar yarattığına, bu ülkeler dışındaki tüm dünya proleter hareketinde nasıl baş döndürücü sıçramalara yol açtığına baksınlar. Bu topraklarda, çok uzak değil, 2008 yılı boyunca yaşanmış olan büyük kitlesel devrimci eylemlere baksınlar. Sonra da, böylesi müthiş olanaklar ortasında, “birkaç belediyemiz olsa fena mı olur” diyenlerin gerçek niyetlerini okumaya çalışsınlar.

Bu kriz, bir devrimin en kritik momentini yaratıyor: Proleter hareketin, küçük-burjuva oportünizmi ile tüm bağlarını cidden kopartıyor. Bu topraklarda belki de devrime en çok zarar veren, onun en zayıf karnını oluşturan; reformculukla devrimci çizgi arasındaki ayrımın bulanıklığı, nihayet, giderilecektir.

... Son sözümüz ise, bu seçim birliği içinde görünmeyen, fakat bu devrim kaçkını birliğe karşı, tek laf getmeyenlere. Onlar, günümüzün Kautskicileridirler. Birkaç belediye koltuğu uğruna toplumsal bir devrimi satılığa çıkaranlara karşı, açıktan bir tavır almaktansa, onları sessizce ve utangaçça destek sunanlar, aynı toplumsal sorumluluğu üstleneceklerdir. □

HİC RHODUS HİC SALTA!*

Avrupa'da yaşanan 1848 Devrimleri yenildikten sonra Marx ve Engels, devrimin kısa süre içinde yeniden alevleneceğini düşündüler; ama beklemedikleri gibi olmadı. Ancak bu "yanılgı" onları çağdaşları gözünde tahlilleri doğru çıkmayan kimseler durumuna düşürmedi; çünkü diğerleri devrimin yenilgiyle karamsarlık çukuruna yuvarlanırken, onlar yenilginin nedenleri üzerine kafa yoruyor ve gelecekteki devrimler için sonuçlar çıkarıyorlardı. Ve çok değil, aradan 23 yıl geçmeden Paris'te Komün patlak verdi.

Seattle ve Cenova'da geçen yüzyılın sonu ve bu yüzyılın başında başlayan ayaklanmalar, bir süre sonra durduğunda, "mümkün" olan "başka bir dünya" özlemi sona mı ermişti? Tam tersine o ayaklanmalar, insanların özlemlerini daha da kıskırtmış olarak geçici bir süre için "dinlenmeye" çekilmişlerdi. Ve ilk yeni "bahane"sini bulur bulmaz yeniden alevlenmişlerdi. Tıpkı Yunanistan örneğinde olduğu gibi. Şimdi o da geçici bir süreliğine "dinlenmeye" çekilmiş görünüyor; ama artık şurası kesin ki, yarın buralarda ya da başka yerlerde daha güçlü ayaklanmaların mayası bu eylemlerle hazırlanmış bulunuyor.

Dünya kapitalist sisteminin ekonomik ve politik krizi derinleşiyor. Bugün bütün bir Avrupa ve hatta dünya, bir devrim alanı haline gelmiştir. Yunanistan bunun en somut göstergesi olmuştur. Dünyadaki işçi sınıfı hareketi, kendilerine önderlik yapabilecek yeterlilikte komünist partileri yok diye kapitalizme karşı harekete geçmekten geri duracak değil. Artık, "mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi"ne kadar durmayacak bir sarsıntıdır bu. Dünya artık sıçramanın eşliğinde değil içerisindedir. Bu bir devrim süreci olarak ele alınmalıdır. Bu sürecin içinde uzun süreli iç savaşlar, yerel ve genel ayaklanmalar olabilecektir; ama devrimlerin kaçınılmazlığı şimdi daha iyi görülebiliyor.

Bu noktada Yeni Evre'yi anlamış olmanın önemi daha iyi ortaya çıkıyor. Bu kadar devasa gelişmeyi, tesadüfler zinciri olarak anlamak ya da açıklamaya çalışmak düpedüz oportünizmdir. Hayır, olaylar duru gökyüzünde çakan şimşek parıltıları değil. Bunca olayın aynı zaman diliminde ortaya çıkması, üst üste binmesi, tarihin bu denli hızlı bir akışa ulaşması tesadüflerle açıklanamaz. Tüm olay ve olgular, önceki dönemden farklı bir aşama içinde olduğumuzu gösteriyor. Burjuva ekonomistleri ve düşün adamları, en azından yaşanan bu krizin diğerlerinden çok farklı olduğunu söyleyerek, kafasını kuma gömmüş olanlardan bir adım ileride olduklarını gösteriyorlar.

Burjuva dünyasının, Obama'yı bir "umut" olarak sunma gayretkeşliğinin altında yatan neden budur. Onlar dünyanın hızla bir umutsuzluğa sürüklendiğini ve bir "umutsuzluğun devrimi"ni beslediğini, gündeme getirdiğini görüyorlar ve bunun önünü kesebilmek için insanlara "durun her şey bitmedi; bugünkü koşulları değiştirebilecek birileri var" demek istiyorlar. Ama bu "değişim umudu" üzerinde kan lekeleriyle geliyor dünyaya. Daha ilk adımında, Filistin'de İsrail'in yaptığı katliama verdiği destekle, burjuva dünyanın insanlarına sunduğu bu "umut ışığı" sönüyor. Burjuvazi şimdi nasıl siyonistler Filistin'de insanları karanlıkta bırakıyorsa, tüm dünyaya karanlık bir gelecekte başka bir şey vaad etmiyor. "Çağdaş kâhin"lerinin ağzından önümüzdeki yıl ve yılların gidene aratacağını söylemeden edemiyorlar. Bu acı ve çıplak gerçeğin acınası itirafından başka bir şey değildir.

T R K Y E V E K . K R D S T A N D A A T E B A C A Y I

Yerel seçimler yaklaştıkça Türkiye K.Kürdistan'da tansiyon da yükseliyor. Ancak sorunun sadece yerel seçimler olmadığı herkesin malumu. Bir yandan Ergenekon dalgaları tepelyi dövüyor, bir yandan Anayasa Mahkemesinde kılıçlar çekiliyor. Bir yandan Kürtçe TV ve Kürtçe eğitim, bir yandan Ermeni soykırımı meselesi, bir yandan Kıbrıs sorunu... Her şey

dolanmış bir yün yumağını andırıyor. Ve TC için en kötüsü eşikte bekliyor: Küresel kriz asıl etkisini 2009 yılında Türkiye ve K.Kürdistan'da gösterecek. İşçi sınıfı ve emekçilerin eylemlerinde gözle görülür artış, önümüzdeki dönemde daha büyük eylem dalgasının geleceğini gösteriyor. Devletin onca baskı ve zoruna, burjuva sendikacıların ve sosyal-reformist anlayışların ihanetine rağmen sınıf hareketi kendi bildiği yoldan ilerlemeye devam ediyor. İşçi sınıfı, ancak devrimci olursa yaşamdan kovulmayacağına her geçen gün daha fazla inanıyor. Burjuvaziyi toptan defetmeden kazanacağı her şeyi yarın bir gün yine yitireceğini biliyor artık. Ve harekete geçtiğinde toplumun diğer ezilen ve sömürülen kesimlerinin onun peşinden geleceğini de biliyor. Öncü rolüne uygun davranması gerektiğini, her adımda kendi deneyimleriyle öğreniyor.

Şimdi Türkiye ve K.Kürdistan'da ne olup bittiğini anlamak için öncelikle devrimci durumu anlamak gerekiyor. Çünkü artık o, kendisi anlaşılmasın en küçük bir olayın bile anlaşılacağı yegâne olgu haline gelmiştir. Tarihin bu kesitinde Türkiye ve K.Kürdistan'da yaşanan tüm gelişmelerin altında yatan en önemli neden budur. Ve bu kadar karmaşıklaşmış, keşmekeş olmuş görünen her şeyin gayet açık ve gayet basit dayanağı, yaşanan devrimci durumdur.

Bugün artık "yönetenlerin eski tarzda yönetebildiği"ni söyleyebilen var mıdır? Belki bazıları çıkıp "hala yönetebiliyor ama" diyebilecektir. Biz de onlara burjuvazinin son ana kadar, son soluğunu verene kadar hatta yönetebiliyor olabileceğini söyleyeceğiz. Burada önemli olan burjuvazinin (yönetenlerin) hala yönetebiliyor olup olmamaları değildir. "Eski tarz"da yönetebilip yönetemedikleridir. Ve asıl cevaplanması gereken soru budur. Biz yıllardır yönetenlerin "eski tarz"da yönetemediklerini söylüyoruz. Muhtemeldir ki şimdi birçoğu aynı şeyi kendilerinin de söylediklerini iddia edeceklerdir. Biz buna takılmadan hemen ikinci sorumuzu soracağız: Peki yönetilenlerin normal zamanlarındaki gibi sömürüye sessiz sedasız katlandığını söyleyebilir misiniz? Eski tarzda yönetilmeye ses çıkarmadıklarını söylemeniz mümkün mü? Türkiye ve K.Kürdistan'da sınıf ilişkilerinin ve sınıflar arası mücadelenin somut, nesnel, aslına uygun bir çözümlemesini yapan hiç kimse ya da hiçbir siyasi yapı bu soruya olumlu yanıt veremeyecektir.

Türkiye ve K. Kürdistan'da 80'lerin sonu ve 90'ların başında ortaya çıkan devrimci durumun göstergeleri yaşanan her olayla birlikte kendisini daha somut ve karşı konulmaz bir şekilde ortaya koymuştur. Bugün yaşananlar da bundan bağımsız değil. Egemen sınıfların bir "sosyal patlama" korkusuyla yatıp kalktukları, her olayın toplumda bir "infial yaratması"ndan korktukları bugünkü koşullarda devrimci durum kendisini daha açık göstermektedir.

"Doruktaki bunalım", her olayda biraz daha açığa çıkıyor. Marx'ın o ünlü deyişiyle "devletin tepesinde ziller çalmaya başlayınca aşağıdakilerin nasıl oynamaya başladıkları"ni görmek zor değil. Şimdi devletin tüm kurumları içinde çatlaklar giderek daha çok derinleşiyor. Ve bu durum işçi sınıfı ve emekçilere bulunmaz bir tarihsel fırsat sunuyor. Şimdi TC'de darbe dâhil her türlü ihtimal konuşuluyor. Bu bile tek başına olağanüstü bir dönemden geçildiğini göstermeye yeter. Haliyle olağanüstü dönemlerde sınıflar mücadelesi de olağanüstü biçimler alır. Ve sadece olağanüstü bir dönemde olunduğunu fark etmek yetmez, buna uygun bir ruhsal şekilleniş ve hazırlık da gerekir. Yoksa tarih bizi olağanüstü dönemlerin olağan izleyicileri durumuna düşürür.

Bunu kabul etmeyeceğimiz ise oldukça açıktır. Şimdi "Hic Rhodus Hic Salta" demenin tam zamanı.

* "Gül burada raksetmelisin"

ATES GIBİ PARLAMALAR KÜL GIBİ SÖNMELER

Dünya Ekonomik Forumu Davos Zirvesi, dağın fare doğurması türünden hazin sonuna doğru yaklaşırken, tarih irmağı, kimi zaman yaptığı gibi bazı “yumurta kabukları”nı yüzeye çıkardı. Ve böylece 2009 Dünya Ekonomik Forumu, sus-pus bitmiş olmaktan kurtarıldı!

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın Davos çıkışı, bir anda dikkatleri onun üzerinde yoğunlaştırdı. Bazı gazeteler, “Davos Fatih” diye başlık bile attılar! Bütün bu şaşaalı, hummalı bağırış, çağırışların arasında gerçekte ne olup bittiğini anlamak belki biraz güç oldu ama sel gidip kum kalınca, her şey ayan beyan kendini ortaya koydu.

Tam da Türkiye, İsrail ile Suriye arasında arabuluculuğa soyunmuşken, Başbakanın Davos’ta İsrail Devlet Başkanı Şimon Peres’e eflenmesi, bir “yol kazası” mıydı, yoksa “bilinçli bir politikanın gereği” miydi? Hemen baştan söyleyelim ki, ikisi de değildi.

TC devleti, son dönemde ABD’nin Ortadoğu politikalarına birebir bağlanma, hizmet konusunda deyim yerindeyse, tüm rakiplerine toz yutturmaya her zamankinden daha hazır olduğunu tüm dünyaya gösteriyordu. 1 Mart Tezkeresi döneminde (2003) ortaya çıkan manzaranın bir daha olmayacağına yemin billâh edercesine, kendini önüne konan görevlerin yerine getirilmesine adanmıştı adeta. Bu konuda onunla bir İsrail, bir de Mısır yarışabilirdi. Başbakan Davos çıkışıyla, ipi tek başına göğüslemek istediğini bir kez daha dile getirmiş oldu. Elbette, herkes biliyor ki, bu TC devletinin Ortadoğu’da girişilecek hamleler konusunda İsrail’le tüm köprüleri atması anlamına gelmeyecektir. Zaten Recep Tayyip Erdoğan da olaydan birkaç gün sonra yaptığı açıklamada “ilişkilere gölge düşürmenin İsrail ve Türkiye’ye hizmet etmeyeceğini” söyleyerek bunu teyit etmiş oldu.

TC’nin Ortadoğu’da karşı-devrimin merkez üssü olmaya hazırlandığını uzunca bir süredir söylüyoruz. TC’nin bunu başarabilmesi için ilk yapması gereken şeylerden birinin Filistin Devrimi’nin sosyalist bir önderlikle zafere ulaşmasını engellemek olduğunu anlamamak için politikada Lenin’in deyimleriyle, “bezleri içinde bebek” olmak gerekir. Bu nedenle Filistin halkından yanaymış gibi yapılan bu çıkışın altında yatan gerçek nedenleri iyi görmek gerekiyor. Filistin Devrimi, dört bir yandan kuşatma altındadır. İçeride Arap burjuva gericiğinin ve dinci gericiğin, dışarıda ABD’nin desteklediği İsrail’in Nazi saldırganlığının ve şimdi bunlara eklenmiş olan “dost yüzü, dost gülcüklü” Brütüsler! Kendine uzatılan sıcak bir eli hemen tutmaya meyilli olan Filistin halkı, bu elin onu hançerlemek için uzatıldığını farkında değildir. Aslında TC’nin tarihine kısaca bakmak bile, bunu anlamak için yeterli olacaktır. Belki tarih bilinci edinmeye çalışmak, devrimin hızla geliştiği bir dönemde “lüks” olarak addedilebilir. O zaman son dönemde TC devletinin Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine karşı giriştiği saldırılara bakmak, her şeyi ortaya serecektir. Eminiz ki Şimon Perez, TC devletinin başbakanına içinden, “dinime küfreden müslüman olsa bari” diye geçirmiştir. K.Kürdistan’da yaşanan savaş sırasında vahşice katledilen, kaçırılan, işkenceden geçirilerek kaybedilen insanlara, itirafçıların açıklamalarında bahsi geçen ceset kuyularına bakmak, TC devletinin bu konuda İsrail’den hiç de geri kalmadığını gösterecektir. Fazla değil, 1-2 yıl önce başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın kendisi değil miydi, eyleme geçen Kürt halkını tehdit edip “çocuk da olsa, kadın da olsa, gereği yapılacaktır” diyen ve TC değil mi, insanların kaçırılıp, infaz edilip asit kuyularına atıldığı ülke. Ve yine burası değil mi, sokak ortasında polislerin insanları vurarak öldürdükleri ya da geçen Newroz’da bir gencin kolu-

nu televizyon kameralarının önünde kırdıkları... Binlerce “faili meçhul” cinayetin işlendiği bir ülkenin başbakanı değil mi Recep Tayyip Erdoğan? İnsanların işkenceden geçirildiği, öldürüldüğü, cezaevlerinde katledildiği bir ülke değil mi TC? Sormazlar mı insana “bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?” diye. TC devleti kendisini tarih karşısında aklamak için timsah gözyaşları dökerken, bu ülkede bir büyük gözaltı yaşanmaktadır. İnsanlar, açık hapishaneye çevrilmiş bir ülkede baskı ve tehdit altında yaşamaya zorlanmaktadır.

AKP hükümeti, TC’nin bugüne kadar İsrail devletiyle yapmış olduğu stratejik işbirliği anlaşmalarından bihaber olabilir mi? Örneğin 1996 yılında Refahiyol hükümeti döneminde İsrail’le imzalanan askeri eğitim anlaşmaları yeterince aleni değil midir? Yine örneğin ABD ve İsrail’le birlikte Akdeniz’de ortak tatbikat yapan TC devleti ve onun AKP hükümeti değil midir? Ve Konya’da (kaderin cilvesine bakın siz, hem de AKP’nin en güçlü olduğu ilde!) İsrail pilotlarını siz eğitmiyor musunuz? O meşhur “Karaşahinler” havalandıklarında nereye bomba yağdıracaklar, nereye konacaklar dersiniz?

Aslında Filistin halkı, bu gerçeklere uzak değildir. Erdoğan’ın nasıl bir devletin başbakanı olduğuna dair bir bilinç edinmişlerdir. Şu anda yapılan şeyin ikiyüzlüce bir tutum olduğunu görmeleri çok da zor değildir. Davos zirvesinde Erdoğan’ın çıkışı sonucu, bazı yerlerde gösterilerde resminin taşınması, Arap ulusunun TC devletine bakişını değiştirmez. Belki kısa bir süreliğine yanılısma yaratabilir, ama o da tarihsel deneyimlerin ışığında dağılır gider.

Erdoğan’ın Davos çıkışı, Arap ulusundan çok bizim ortalama solun takdirine şayan oldu. Zaten uzun bir süredir dinci gericilikle vals yapan reformist EMEP çevresi, Saadet Partisi’nin mitinglerine katılmak hızını kesmemiş olacak ki, şimdi de AKP hükümetinin icraatlarına duyduğu hayranlığı bakın nasıl ifade ediyor: “Bölgedeki bütün halkların, bu arada Türkiye halkının da İsrail’in katilliğinin yüzüne vurulması yönündeki yakıcı özlemi, Erdoğan eliyle gerçekleşmiş, yanan yüreklere serinlik vermiştir. Fars halklarının (İran diyemiyor yazar, bn.) büyük sempatisini toplayan (niye Kürt halkının toplayamamış acaba, bn.) bu eylem, eğer tümüyle halkların lehine olan (? , bn) bir planın içine yerleşebilseydi, bölgenin rengini değiştirebilirdi.” (Aydın Çubukçu, Evrensel Gazetesi, 7 Şubat 2009) Aslında söylenen çok açık, ama biz sadece iki soru sormakla yetineceğiz. Eğer “halkın yakıcı özlemlerine” AKP cevap veriyorsa, ya da tercüman oluyorsa, size ne gerek var? Ve TC devletinin “bölgenin rengini değiştirmesi” ihtimali sizi neden bu denli memnun ediyor? Görülecektir ki, bu iki soruya vereceği cevap, reformizmin aslında ne olduğunu ve neye hizmet ettiğini tüm açıklığıyla ortaya çıkaracaktır.

Erdoğan’ın “ben moderatöre (toplantıyı yöneten kişiye, bn.) kızmıştım” şeklindeki günah çıkartması, reformistleri hayal kırıklığına uğratmış olmalı. Ama ne yazık ki(!) gerçek budur; ateş gibi bir çıkışı kül gibi bir susuşun takip edeceği çok açıktı.

Bundan sonra ne mi olacak? Bu soruya verilecek cevap basit. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin Filistin Devrimi’ni boğmak için yürüttükleri çaba hızlanacak. TC devleti’nin Türkiye ve K.Kürdistan Devrimini boğmak için saldırıları artacak.

Ve elbette tarihin yanılısmalarını dağıtacak devrimin gelişimi de kendi yolundan yürümeye devam edecektir. Hem Filistin’de, Hem Türkiye ve K.Kürdistan’da. □

ŞİMDİ İLERİ ATILMA ZAMANI

Aralık sonu Ocak başlarında Yunanistan'da patlak veren ve günlerce süren devrimci kitle eylemleri buradaki solcularımız tarafından maalesef devrimci bir değerlendirmeye karşılaşmadı. Bunun yerine yaşananlar "toplumsal duyarlılık", "halkın katillerden hesap sorması" tarzında yorumlandı. "İşsizlikten, yoksullaşmadan, hükümetlerin polis ve jandarmaya tanıdığı ölçsüz yetkilerden" vs. bahsedilse de ve bunlar arasında Türkiye'yle benzerlikler kurulsada meselenin özüne, nesnel koşulların devrimci niteliğine, kapitalizm altında sınıfsal çelişkilerin ne denli derinleştiğine, ezilen sınıflarda kapitalizmi yıkma bilincinin gelişmesine asla değinilmedi. Hatta sosyal reformistler kimi noktalarda burjuva yorumcularla aynı dili kullandılar. Kitlenin şiddetini vandalizmle, anarşist grupların başıboş şiddet hareketleriyle bir tutmaya çalıştılar. Oysa yaşanan baştanbaşa devrimci kalkışmaydı ve kitleler kapitalist sistemin egemenliğine yöneltmişti şiddetini. Kısacası Yunanistan'da devrimci güçler, partilerin çağrısını beklemeden sokakları doldurdu ve kapitalist egemenliği temsil eden her şeye karşı şiddetini kustu. Yığınları böylesine harekete geçiren şey, önüne geçilemez bir devrim vaktinin çanlarının çalmasıydı.

Kitlelerin bu devrimci kalkışmaları, başka başka biçimlerde ve vesilelerle dünyanın hemen her yerinde kendini göstermektedir. Kapitalizmin en zayıf halkaları, her an bir devrimci kalkışmayla sarsılmaktadır. Sadece 2008 yılı içerisinde dünyanın çok çeşitli yerlerinde, on yıllardır görülmeven devasa kitle gösterileri, fabrikalardan sokağa taşan şiddetli işçi eylemleri, açlık-ekmek isyanları yaşandı. Bu zayıf halkalara bir de Yunanistan katıldı ve öyle bir katıldı ki, Avrupa gençliğini, emekçilerini kendine hayran bıraktı, onlara ilham verdi ve sınırları aşmış Avrupa'nın çeşitli ülkelerini etkisi altına aldı. Hareketin bir ülkeyle sınırlı kalmayıp diğer ülke emekçilerini sokağa çıkarmaya çalışması Avrupa'nın "toplumsal duyarlılığı" veya "Avrupa Birliği"nin kendisi ile açıklanamaz. Bu durumu (hem Yunanistan hem de hareketin çeşitli ülkelere sıçraması) yaratan birkaç temel nedeni şöyle özetleyebiliriz:

1) Uzlaşmaz sınıfsal çelişkilerin aldığı biçim emekçileri sert mücadele yöntemlerine, sistem karşıtlığına, yani kapitalizmin egemenliğine yöneltmiş, bu bilinç olaylara yön vermiştir. Yaşanan kriz ise süreci hızlandırmıştır.

2) Hiçbir kapitalist hükümet bu bilinç ve böylesi devrimci güçlerle sokağa çıkmış yığınları eylemden geri çevirecek koşullara ve yeteneğe sahip değildir. Çünkü emperyalist-kapitalist sistem sıçramalı çöküş aşamasını yaşamakta ve yığınların ne daha iyi yaşam talebini, ne de ileri gitme isteğini karşılayacak durumda değildir. Ekonomik ve siyasal olarak çürüme sistemin bütün hücrelerine yayılmıştır. Örneğin Yunanistan'da din, yargı kurumları, bakanlıklar yolsuzluk skandallarıyla çalkalanmaktadır. Kapitalist hükümetler emekçi yığınların yönetimini elinden kaçırmıştır.

3) Sermayenin uluslararası niteliği yalnızca kapitalist sınıfları etkilemiyor, ama emekçi sınıfları da enternasyonal mücadele alanına çekiyor. Enternasyonal bilinç güçleniyor ve hareket kitlelerin eylemleriyle örülüyor. Yeni Evre emperyalist-kapitalist sistemin sıçramalı çöküşü olduğu kadar emekçi yığınların kapitalizmi alaşağı etme, daha tam bir ifadeyle sosyalizmin bütün kıtalarda yükselişe geçmesi ve kapitalizmden sosyalizme geçiş çağının her bakımdan olgunluk kazanmasıdır. Bu nedenle Yunanistan'daki devrimci kalkışma, oraya özgü, orayla sınırlanamayacak kadar değerli bir örnektir.

4) Hükümetlerin özür dilemesi, halka karşı suç işleyenleri tutuk-

lamaya kalkması vb. önlemler yaşanan çelişkilerin ve ulaşılan bilinç düzeyinin üstünü örtmede bir mendil kadar bile işlev görmemektedir. Öfkeli yoksullardan, işsizlerden, geleceği yıkılan gençlerden yüzlerce kez özür dilenmesinin, eyleme geçen yığınlar nezdinde bir önemi yoktur. Çünkü yığınların demokrasi algılayışları kapitalist sınıfın, kapitalist egemenliğin alt edilmesi biçiminde gelişmektedir.

Yunanistan'daki devrimci gösterilerin dinmeyip sınırları aşması karşısında çeşitli Avrupa ülkelerinin ve Türkiye hükümetinin Karamanlis'i araması, duyulan korkunun büyüklüğünün en basit göstergesidir. Angela Merkel Karamanlis'e "gösterilerin küresel krizle ilgisi olup olmadığını" endişe içinde sorarken, Sarkozy Fransa'ya sıçrayan gösterilerin ardından, Fransız halkının burjuvaziye nasıl bir kâbus yaşatabileceği serzenişlerinde bulunup aynı günlerde görüşülen bütçe önerilerini reddediyor ve "Yunanistan'da olanlara bakın. Fransızlar Carla ile beni atlı arabada görmeyi de, kralı giyotine göndermeyi de sever" diyor. İspanya, İtalya hükümetleri ise Karamanlis'in yerinde olmadıklarına sevinemiyorlar bile. Çünkü hepsi "cephaneliğin üzerinde" oturuyor.

Yunanistan'daki bu devrimci yığınsal eylemlerden en çok ürken ülkelerin başında ise Türkiye gelmektedir. Son birkaç ayda burjuvazinin sözlerine şöyle bir bakmak bile, duyulan korkuyu görmeye yeter. Bir devrimcinin zindanda öldürülmesi üzerine TC tarihinde ilk defa bir bakan özür diliyor, burjuva faşist partiler "politik açılım" yarışına giriyor. Sivas Katliamının dinmeyen acısıyla aileler bir bakanı protesto ettiklerinde bakan onları alkışlayıp yapılamayanlar için özür diliyor. Kürtçe TV kanalı açılıyor, Recep Tayyip Erdoğan gittiği her ilde, her konuşmasında sürekli "kömür dağıtın, yiyecek erzakları dağıtın!" diyor vs.

Öte yandan işsizler ordusuna her gün binlerce işçi dâhil oluyor, açlık-yoksulluk çığ gibi büyüyor, polis ve jandarma sürekli teyakkuza, çocuklar dahi tutuklanıyor, işkence, infaz haberleri eksik olmuyor, yasaklar, baskılar katlanıyor... Tüm bunlara rağmen işçiler kendiliğinden ard arda fabrikaları işgal ediyor; kitle gösterileri artık onbinlerle yapılıyor... Yani onca katliama rağmen hiç özür dileme gereği duymamış, bunları daima savunmuş bir devlet, neden şimdi ondan-bundan özür diliyor? Neden Recep Tayyip Erdoğan sürekli "Kömür dağıtın! Erzak dağıtın!" diyor? Neden herkes "politik açılım" derdinde? Bunlar sadece yeniden iktidar olabilmek, seçim kazanabilmek için mi? Bu kadar basit mi? Durum açık, bütün devrimci patlayıcılar yeterince birikmiş halde. Bir devrimci kalkışma, burjuvaziye, hatta kendi sendikalarına dahi ağzına kadar öfkeyle dolmuş işçileri, işsizleri; serhıldanları giderek yükselten Kürt halkını, öğrencileri vd. bir çırpıda aynı savaş meydanında, kapitalistlere karşı buluşturabilir ve hareket Yunanistan'ı aşarak ilerleyebilir. Burjuvazi tüm bu kırıntılarla ve artan şiddetiyle yaklaşan fırtınanın önüne geçebilecek durumda değil ama fırtınanın gücünü azaltmak için, fırtına başladığında kimi unsurları hala bekler durumda tutmak için var gücüyle çabalamakta...

Ge ce le ri, kor ku la r , cell tla r bi - e bi
nim.

( ) Zin cir le rin den kop mu gi bi

( ) Ben gel dim mi kal ka cak sa bah la r b t

Ka r n la r a / U yu ya cak b t n o "çuk lar k

diyor şair gelen devrim, sosyalizm için. Şimdi "...biçe eze gelen", "zincirlerinden kopmuş gibi" gelen bir süreci karşılıyoruz. Şimdi hiçbir işçi eylemine, mitingine, gösterilere sıradan gözüyle bakılamaz; şimdi yeni bir dünyayı kurmak için ileri atılma kitleleri ileri taşıma za-

İŞÇİLER KADIKÖY MEYDANI'NDAYDI

Küresel ekonomik krizi protesto etmek, işsizliğe ve yoksulluğa hayır demek için 15 Şubat günü Kadıköy'de düzenlenen mitingde, biz de Mücadele Birliği Platformu olarak yerimizi aldık. DİSK, KESK, Türk-İş öncülüğünde pek çok devrimci demokratik kurum da katılmıştı mitingde.

Sabah saat 10.00'da Tepe Nautilus önünde toplanmaya başladık. "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar, Her şey Emegin Olacak" ve "Mücadele Birliği" pankartlarımız, Deniz baskılı kızıl Mücadele Birliği, DÖB, DİK bayraklarımızla toplandık ve kortejimizin iki tarafında "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" ve "Devrim Yürüyüşümüz Engellenemez" pankartları açtık. Saatler 11.00'e doğru gelirken Kadıköy yönüne yürüyüşe geçtik.

Yürüyüşümüz boyunca "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegin Olacak", "Dünya Emegin Olacak", "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Zindanlar Yıkılsın Tutaklara Özgürlük", "İktidar Dışında Her şey Hiçbir Şeydir" sloganları atarken, yol boyunca "Bütün İktidar Emegin Olacak, DİK", "Buz Kırılmış Yol Açılmıştır, Açılan Yoldan İleri, 1 Mayıs'ta Taksim'e, DÖB", "Yaşamak İçin İşgal Et, El Koy, Mücadele Birliği", "Reformizm Devrim Önünde Engeldir, Aşılması Gerekir, Mücadele Birliği", "İşçiler Komitelerde Örgütlenelim, DİK", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği, DİK" yazılılamaları yapıldı. Ayrıca yapılacak olan yerel seçimleri boykot eden ve 1 Mayıs'ta Kızıl Meydan Taksim'e çağrılar yapan kuşlarımızla doldurduk her yeri.

Miting Alanına ulaştığımızda, yüz bine varan işçi ve emekçi oradaydı. "Mücadele Birliği" ve "Devrim Yürüyüşümüz Engellenemez" pankartlarımızı durakların üzerine astık. Sloganlarımızı, alanı dolduran işçi ve emekçilere taşımaya devam ettik. Konuşmalarını yapmak üzere işçi ve emekçi konfederasyonlarının başkanları sırayla kürsüye gelmeye başladı. İlk olarak sözü alan Türk-İş Başkanının Ergenekon kapsamında tutuklanan Türk Metal Sen'in faşist başkanını savunan sözler sarf etmesi-

nin üzerine bunu protesto eden DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş işçileri "Hain Mustafa Özbek Hesap Verecek" pankartı açarken, Lastik-İş'e bağlı işçiler de alanı terk ettiler. Bu gelişmeler üzerine gerici Türk Metal Sen'e bağlı işçiler DİSK'li işçileri yuhalayıp bayrak sopaları ve şişelerle saldırmaya kalkıştılar. Diğer işçilerin ve devrimcilerin taraf oldukları bu çatışmanın büyümemesi için kürsüden duyarlılık çağrılarını yapılıırken, KESK'li emekçileri ön saflara çağırıp tampon görevi görmelerini sağlayarak kitleyi sakinleştirdiler ve ardından Türk Metal Sen'in alanı terk etmesini sağladılar.

Bu gelişmeler üzerine kısa tutulan miting, coşkulu bir biçimde sloganlarla sonlandı. Bu esnada kitlenin içinde "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Denizlerin Yolunda TKEP/L Saflarına" sloganları duyuluyordu.

Toplu olarak miting alanından ayrılırken, gelen Beşiktaş vapuruna bindiğimizde, aslında mitingden ayrılan pek çok gencin ve devrimci yapıların da vapurda olduğunu gördük. Miting coşkumuz sürüyordu ve bunu vapura da taşıdık. "Barış Manço Vapuru"nda bir anda Enternasyonal Marşı yankılanmaya başladı ve bunu 1 Mayıs Marşı izledi. Yolumuz uzundu marşlar, türküler birbirini izledi ve bir anda vapur eylem alanına dönüştü ve halay çekilmeye başlandı. Vapurda bulunan hemen herkes bu coşkuya kapıldı ve, ya halay çekerek ya da türkü söyleyerek bizlere eşlik etmeye başladı. Ve "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları yükseldi. Bu esnada açık alanda bulunan Beşiktaş taraftarları durumdan "rahatsız" olarak gelip taraftar sloganları atıp ortamın devrimci havasını dağıtmak istediler ama yolcular oluşan devrimci ortama sahip çıkarak buna izin vermediler, Denize Ezgi'nin "Söz Veriyoruz" Marşına katılan herkes, "Yıkacağız Bu Düzeni, Kuracağız Sosyalizmi, Söz Veriyoruz" diyerek devrime ve sosyalizme sahip çıktıklarını gösterdiler. Neredeyse mitingden daha coşkulu geçen bu küçük eylemde de gördük ki, aslında hemen her yeri istediğimiz an eylem alanına çevirebiliriz, Devrim ve Sosyalizm propagandasını her alana taşıyabiliriz. □

REFORMLAR İÇİN MÜCADELENİN İFLASININ İLANI MİTINGİ

15 Şubat'ta Kadıköy'de sendikaların, emek örgütlerinin, devrimci ve sosyalist çevrelerin, siyasi partilerin "işsizliğe ve yoksulluğa son" mitingi on binlerce emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

Her zamanki gibi ama bu kez her zamankinden daha fazla mitingi organize edenlerin kitleyi ve eylemi "demokratik sınırlar içinde tutma" ve bir an içinde bitirme telaşı görülmeye değerdi. Kürsüden ve kitlenin içine yayılmış megafonlardan yükselen sesler "AKP'yi" işaret ediyordu. Seçim öncesi, seçim telaşına düşmüş reformizmin bu durumdan hoşnut olması da son derece doğaldı. Yeldeğirmenlerine karşı savaşan Don Kişot misali işsizliğe, işten atılmalara, hak gasplarına, özelleştirmeye, örgütsüzlük, dayatmasına karşı tek suçlu "AKP iktidarı" taşlanacak ve görev yerine getirilmiş olacaktı. Sanki küresel krize karşı kapitalizmin tüm saldırılarını batmakta iken emekçileri kendisine sal yapan vurdumduymazlığını kesip atan kılıcı bulmuş gibi...

Bu miting aslında yeni bir evrenin başladığının ilanı oldu. Emekçiler bugüne kadar mücadele ettikleri işlerini ve tüm haklarını kaybederken geçen mücadele sürecini gözden geçirmiş oldular. "İşsizliğe ve yoksulluğa son vermek" mi istiyorsunuz Limter-İş işçilerinin Kadıköy'de attıkları sloganda olduğu gibi "artık patronlara verecek canımız yok" demek zorundasınız.

Daha önce de söylediğimiz gibi reformlar uğruna mücadele, emekçilerin kısıtlı zamanlarını ve enerjilerini tüketmekten başka bir şey değildir. Kapitalizm kendisi ölüm-kalım savaşına girmişken, dünyanın dev tekelleri domino taşları gibibir bir yıkılırken, bizim bu sistem içinde "istediğimiz" kırıntılarla uğraşmak değil. Kapitalizm ayakta kalmak uğruna kendisinden başka her şeyi yıkıma uğratarak yıkılıyor.

Kadıköy'de reformist sendikacıların ve reformizmin tüm sınırlamalarına rağmen emekçilerin kortejlerinden "kapitalizme karşı birlik ve mücadele" sloganları yükseliyordu. Bu bilinç sıçraması "işsizlik ve yoksulluğun" yolunu açtığı yeni bir evreyi doğuruyor. Emekçiler iktidar hedefine yürürlerken bile bugün talep ettikleri herşeyi kapitalizmden taviz olarak koparabileceklerini biliyorlar. Yakın süreçte yaşanan ve yaşanmakta olan ayaklanmalar onlara hiç de uzak değil.

K T DAR DI IN DA HER EY H ' B R EY D R
Za fe re DEK

BES DEN BA SIN A ' IK LA MA

17 Şubat günü, KESK'e bağlı BES (Büro Emekçileri Sendikası) emekçileri İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı/ Defterdarlık önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Onlarca emekçinin katıldığı basın açıklamasında küresel mali krizin sonuçlarına değinildi.

Basın açıklaması kamu emekçilerinin yeni yasa ve uygulamalarla haklarının giderek daha çok gaspedilmesine tepki şeklindeydi. Bu yeni uygulamalardan şu anda pilot olarak uygulanmakta olan "performans değerlendirmesine göre performans ücret uygulaması"na vurgu yapılırken emekçilerin, "ücrette ve vergi ödemede mağdur edilmemeleri" konusunda sloganlar atıldı. Bu uygulamalar kapitalist sistemin yapısal bunalımından doğan küresel krizin sonuçları olan uygulamalardır. Sistemin varlığına rağmen bu yasa ve uygulamaların geri alınması beklentisinde olmak, bu doğrultuda sloganlar atmak sendikaların emekçileri reformizmin çizgisinde tutmaya çalıştığının kanıtıdır. Reformist çizgide hareket etmenin emekçilere hiçbir şey kazandırmadığı gerçeği her geçen gün bir kere daha doğrulanıyor.

Basın açıklamasından ibaret olan ve ortalama sloganların atıldığı eylemde çok sayıda polisin olması dikkat çekiciydi. Bu durum emekçilerin en ufak bir hak arayışında ne denli baskı altında tutulduğunun kanıtıdır. Çok değil birkaç ay önce bir eğitim emekçisi olan ve emekçilerin mücadelesine sessiz kalmayan bir arkadaşımız tutuklanmıştır. Biz de Devrimci Emekçiler olarak emekçilerin birlikte mücadele etmesi şiarından yola çıkarak "baskı ve saldırılara karşı" bildirimimizi dağıttık. Dağıttığımız bu bildirim emekçiler tarafından ilgi gördü.

BAS KI LAR B Z YIL DI RA MAZ

Za fe re DEK

(Devrimci Emek i Komiteleri)

BASKILARINIZ VİZ GELİR BİZE

Bütün can damarları tıkanan ve can çekişen sermaye sınıfı, yaşamını biraz daha uzatabilmek için, kolluk güçleri aracılığıyla baskı ve terörüne hız kesmeden devam ediyor. Uzun zamandan beri okurlarımız üzerinde uygulanan keyfi uygulamalara bir yenisi daha eklendi.

Bir okurumuz 11 Şubat 2009 günü akşam saat 19.00'da evine giderken تنها bir yerde sivil polisler tarafından durduruldu.

Kimlik kontrolü yapacaklarını söylemelerine rağmen amaçlarının farklı olduğu anlaşıldı. Arkadaşımız tehdit edilmek için durdurulmuştu. Saatin kaç olduğu, bu saatte sokakta ne işi olduğu söylenmiş ve "ken di ne dik kat et, ba ey ge le bi lir. Se ni a l p bir ey yap sa lar kim se duy ne re ye g t r l d n" denilerek de tehditler savrulmuştur. Daha

sonra tekrar arkadaşımıza "bu sa at te tek ba na gez me so kak lar da, ser bi ri ne ben žideyilek uzaklaştılar.

Bu baskılar ve tehditler ne ilk ne de son olacak. Bu zamana kadar yaptıkları baskılardan bir sonuç alamadılar bundan sonra da alamayacaklar. Çünkü yaşam bizden yanabilmez

BAS KI LAR B Z YIL DI RA MAZ

Gelişmek, Bilmediğim Bir Çok Şeyi Öğrenip, Mücadele Etmek, Yeri Geldiğinde Yumruğumu Masaya Vurup Kendi Doğrularımı Yaşamak İstiyorum

Merhaba Mücadele Birliği okurları ve emekçileri... Bizler E-KA (Emekçi Kadınlar) olarak sizinle ev emekçisi genç bir arkadaşla yaptığımız röportajı paylaşmak istiyoruz.

E KA Kendinizden kısaca bahseder misiniz?

EV E MEK ' S21:yaşındayım. 16 yaşında evlendim. 4 yaşında bir oğlum var ama eşimden boşanmak üzereyim.

E KA Neden bu kadar küçük yaşta evlendin, severek mi oldu?

EV E MEK ' SHayır severek olmadı. Ailemin isteği üzerine, görücü usulüyle evlendim. Ailemin en büyük kızı olduğumdan kaynaklı üzerimde çok baskı vardı. Üzerime yüklenen sorumluluğun ağırlığını kaldıramadım ve evliliği kendime kurtuluş olarak gördüm.

E KA Eğer sakıncası yoksa ondan sonrasını kısaca anlatır mısınız?

EV E MEK ' SÖndan sonrası tam anlamıyla bir cehennem diyebilirim ve ben bu cehenneme beş sene boyunca katlanmak zorunda bırakıldım. Çünkü bana kalsa çekmezdim. Yıllarca hep ezildim horlandım. Ben sosyal aktiviteleri seven ve kendimi geliştirmek isteyen biriydim; hep engellendim. Herkes kendi için yaşar, kendi için mücadele eder mantığı hâkimdi onlarda. Dışarıda olup bitenler onları pek ilgilendirmezdi. Tek istedikleri itaatkâr bir kadındı.

E KA::Hiç çalışmayı düşündünüz mü, tepkiler nasıl oldu?

EV E MEK ' SEvret çalışmayı istedim, zaten eşimde çalışmıyordu. Annesinin eline bakıyorduk. Ama çalıştıktan sonra baktılar ki ben ekonomik özgürlüğümü kazanıyorum, ihtiyacım olan şeyler için onlardan para almıyorum, en basiti alacağım en küçük şey için bile onlara danışmıyorum, bu yüzden işten çıkmamı istediler. Kayınvalidem oğluma bakamayacağını ve benim erkek gibi dışarıda çalışmamı istemediğini söyledi. Oğlum için işimden ayrılmak zorunda kaldım. Ve yine onların baskıları emirleri altına girdim. Dayaklar, hakaretler kat be kat artıyordu. Bir bayan arkadaşım ile konuşsam bile farklı yerlere çekiliyordu. Ben onlar için sadece bir et parçasıyım.

E KA Peki ayrılmayı hiç denediniz mi?

EV E MEK ' SKaç kere denediysem hep birileri araya girip barışmamızı sağladılar. Ailemden destek alamıyordum, tek söyledikleri şey 'elalem ne der'di. Ben neler çekiyorum, nelere katlanıyorum düşünen yoktu. Evin içinde çocuğumla aç kalıyordum, anneme telefon açıp ondan yemek istiyordum. Bunları düşünen yok, ailem de dâhil tek düşündükleri şey 'dul kalırsan elalem ne der' ve ben bıktım artık onların gözünde namusu taşıyan bir obje olmaktan. Ve bardağı o kadar taşırdılar ki canıma kıymaya karar verdim.

E KA Bir sakıncası yoksa paylaşmak ister misiniz, sizi intihara kadar sürükleyecek olay neydi?

EV E MEK ' SOğün kayınvalidemle tartıştık ve beni çok kötü dövdü. Akşam eşim geldiğinde durumu anlattım eşimde

annesine gidip neden yaptığını sorması üzerine annesi eşime de vurmaya başladı. Ben yine eşimi bana onca çektirmesine rağmen vicdanım el vermedi ve onu savunmaya gittim. Bu sefer tekrar bana saldırdı saçlarımdan sürükleyerek kapının önüne koydu. Artık canıma tak etmişti balkona çıktım içimdeki her şeyi döktüm 'yeter' dedim 'ne istiyorsunuz benden, ben de insanım' dedim ve hepsinin bana o ana kadar çektirdiklerini tek tek haykırdım içimdeki bütün öfke mi döktükten sonra artık benim için sanki yaşanacak hiçbir şey kalmamıştı. Kaynanam bana 'atla, atlamazsan biz seni öldürürüz' dediğinde sinirlendim, zaten cinnet halindeydim ve bağırdım 'sizin elinizden ölmekten se kendimi atarım daha iyi' dedim ve atladım.

E KA Düşükten sonra bilinciniz kapalı mıydı?

EV E MEK ' SHayır, kendimdeydim sadece ayağım kırılmıştı. Çok acı çekiyordum ama eşim ve ailesi ailemi arayıp 'kızın bizi rezil etti, hastaneye gelin' diye haber verdiler.

E KA :Peki bu intihardan çıkardığınız sonuçlar var mı, yani yaptığınızdan pişman mısınız?

EV E MEK ' SKesinlikle pişmanım. İlk düştüğüm anda sanki beynimde şimşek çaktı. Birisi beni tutup sarstı resmen, 'Sen ne yapıyorsun, kim ve kimler için canına kıyıyorsun, bu kadar zayıf bir insan mısın' dedim kendi kendime. Gelişmek, bilmediğim birçok şeyi öğrenip, mücadele etmek, yeri geldiğinde yumruğumu masaya vurup kendi doğrularımı yaşamak istiyorum. Artık 'o ne der bu ne der' düşüncesi için yaşamayacağım. Babama da söyledim, 'kızın öldü' demelerinden daha mı kötü...

E KA Kadınların yaşadıkları sorunlar sadece evlilik hayatlarında değil; evde, dışarıda, iş yerinde... Kısacası her yerde... Sizce kadının bu ezilmişliğinin çözümü nasıl olabilir?

EV E MEK ' SBirlikte mücadele ederek... Tek söyleyeceğim bu. Evet, biliyorum bu sorunları bir tek ben yaşıyorum. Benim annemde aynı sorunları yaşadı, o da çok çekti. Bize yani kadınlara hep ezilmişlik aşılanıyor. Kadınsan çekeceksin, bu senin görevin gibi şeyler bize dayatılıyor. Zamanında ailem beni çok ezmeseydi, arkamda dursaydı bu ezilmişlik beni intihar derecesine getirmezdi. Yani bu milyonlarca kadının sorunu... Baskı altında olan bütün kadınlara sesleniyorum: Kurtuluşumuz ulusal, sınıfsal, cinsel sömürüye karşı birlikte mücadele etmekten geçiyor. Bunun için hep birlikte mücadeleye sarılmalı, kendimizi var etme savaşında bizler de yer almalıyız.

E KA Bize zaman ayırdığınız ve kapınızı açtığınız için teşekkürler...

EV E MEK ' SBen teşekkür ederim, beni dinlediğiniz için. Çalışmalarınızda başarılar.

E MEK ' KA DIN LAR DEV R M LE Z G R LE E CE

Z M R/E KA

(E MEK ' KA DIN LAR)

ADANA AYIŞIĞI'NDA 8 MART ETKİNLİĞİ

8 Mart 1857'de Chicago dokuma fabrikasında haklarını almak için kadınlar grev başlatırlar... 14 saat çalışan kadınlar 8 saatlik iş-günü ve eşit işe eşit ücret istiyorlar... Polis fabrikayı kuşatır... Onbinlerce insanın önünde polisin kundakladığı fabrikada 119 emekçi kadın yakılarak katledilir... Yıl 1910, yer Danimarka Kopenhag... 2. Enternasyonal Kadın Konferansı... Burada konuşma yapan Clara Zetkin 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü ilan edilmesini önerir... Ayakta alkışlanarak onaylıyorlar bu öneriyi... Ve o günden bu güne 8 Mart Dünya Emekçi Kadınların emperyalist-kapitalist sisteme karşı savaş günü olur...

Bizler de Adana Ayışığı Ekin Sanat Merkezi olarak, 1 Mart günü bir etkinlik düzenledik. Etkinliğimiz, bugüne kadar ölümsüzleşen devrimci kadınlar nezdinde saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından emekçi kadınlarla ilgili hazırlamış olduğumuz slâyt gösterisini izledik. Daha sonra EKA (Emekçi Kadınlar) adına bir arkadaşımız 8 Mart'ın tarihçesini, emekçi kadın mücadelesinin bugününü anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmasında "Ka pi ta pa r a ç a l a r n a g e ç i l d i ğ i n d e e t k i n l i ğ e g e l e n l e r ç o ş k u l u b i r Ő e k i l d e h a l a y m i n y a r a t t a l k, s e f a l e t v e s o s y a l ç ö k t i l e k E t k i n l i ğ i m i z G r u p U m u t' u n m ü z i k d i n l e t i s i n d e n s o n r a s o l u m s a l r e t i m e b u d e r e c e d e y o u n k a t n a l e r n e E t k i n l i k b i t i m i n e k y a l m a l a r l a y a p t u ğ u m u z s o h b e t l e r d e e t k i n l i ğ i m i z i n g ü z e l g e ç t i ğ i n d e v e b u t ü y e t k i n l i k l e r i n b u n d a n s o n r a d a t l m a s n n, r g t l e n m e s i n i n n n - a o l m a s i g e r e k t i ğ i n i b i z l e r e p a y l a Ő t l a r e r i s i n d e e n o k e z i l e n, b i n y l l a r n t o p l u m s a l b a k a d i n s o l m a g a n d e m r m o l m a z i n i z e r i n d e t a y a n i i e m e k i k a d n l a r, b y l e c e i i s n

f n n k u r t u l u m c a d e l e s i n d e o l m a z s a o l u y e r i n i a l m t r. B u g n k a d n, h e m t o p l u m d e i m e s i i i n m c a d e l e e d e r k e n, h e m d e e m e i n d n y a s i i n r g t l e n m e l i d i r v e k a d n, k a v g a n n d a y a r s o l d ü d i y e n a r k a - d a b i l d a Ő u m u z " V e b i l m e l i y i z k i k a d n o l m a d a n d e v r i o l m a d a n k a d n k ü r d i y a r a k k a z u Ő m a s n n s o n l a n d ı r d ı. E - K A ' l ı a r k a d a Ő u m u z a y r ı c a b i r i Ő i k a d ı m n ı E K A ' y a g ö n d e r d i ğ i m e k t u b u d a b i z l e r e p a y l a Ő t t ı. A r d ı n d a n A y ı Ő ı ğ ı Ő i i r A t ö l y e m i z s a h n e a l d ı. Ő i i r a t ö l y e m i z N a z ı m H i k m e t ' i n T a n y a Ő i i r i n i t e a t r a l b i r Ő e k i l d e o k u y a r a k d i n l e y i c i l e r e d u y g u l u a n l a r y a Ő a t t ı l a r. Ő i i r a t ö l y e m i z d i n l e t i s i n i b i t i r d i ğ i n d e u z u n s ü r e a l k ı Ő l a n d ı. Ő i i r d i n l e t i s i n i n a r d ı n d a n k ı s a b i r a r a v e r d i k. V e r i l e n a r a d a n s o n r a, g e ç e n y ı l k u r u l a n, ç a l ı Ő m a l a r ı n a k ı s a b i r a r a v e r d i k t e n s o n r a ü r e t i m l e r i n e t e k r a r d a n b a Ő l a y a n m ü z i k g r u b u m u z G r u p U m u t b i r d i n l e t i g e r ç e k l e Ő t t i r d i. İ l k o l a r a k k e n d i b e s t e l e r i o l a n b i r p a r ç a y ı s e s l e n d i r d i l e r. D a h a s o n r a h a l a y p a r ç a l a r n a g e ç i l d i ğ i n d e e t k i n l i ğ e g e l e n l e r ç o Ő k u l u b i r Ő e k i l d e h a l a y m i n y a r a t t a l k, s e f a l e t v e s o s y a l ç ö k t i l e k E t k i n l i ğ i m i z G r u p U m u t' u n m ü z i k d i n l e t i s i n d e n s o n r a s o l u m s a l r e t i m e b u d e r e c e d e y o u n k a t n a l e r n e E t k i n l i k b i t i m i n e k y a l m a l a r l a y a p t u ğ u m u z s o h b e t l e r d e e t k i n l i ğ i m i z i n g ü z e l g e ç t i ğ i n d e v e b u t ü y e t k i n l i k l e r i n b u n d a n s o n r a d a t l m a s n n, r g t l e n m e s i n i n n n - a o l m a s i g e r e k t i ğ i n i b i z l e r e p a y l a Ő t l a r e r i s i n d e e n o k e z i l e n, b i n y l l a r n t o p l u m s a l b a k a d i n s o l m a g a n d e m r m o l m a z i n i z e r i n d e t a y a n i i e m e k i k a d n l a r, b y l e c e i i s n

A y M z i k T o p l u l u u n d a n E y l e m d e k i z m i r P a r k - B a h e i l e r i n e D e s t e k M e s a j

Merhaba Yoldaşlar.

Kapitalist sistem son dönemini yaşadığı için artık emekçiler üzerindeki baskılarını ve saldırılarını daha da azgınlıştırarak sürdürüyor. Özellikle de ekonomik krizin kendini göstermesinden sonra sermaye sınıfı panik halinde, şiddeti artırarak işçi ve emekçileri kontrol altına almaya çalışıyor. Ancak bizler biliyoruz ki, işçi sınıfı ancak bilinçli bir şekilde iktidarı ele geçirmek için mücadele e-

derse gerçekten özgürlüğe kavuşabilir ve insanca yaşayabilir. Bugün yaşanan grevler ve fabrika işgalleri önümüzdeki dönemlerde yaşanacak olan daha büyük mücadelelerin habercisidir.

Üretenlerin yönettiği, işçi sınıfının kararını doyumaktan fazlasına kavuştuğu bir dünyayı yaratacak olan ortak mücadelemiz zafere kadar sürecektir. Göstermekte olduğunuz cesaret tüm işçi sınıfına örnek olacak niteliktedir. Sermaye sınıfının koruyucuları ta-

rafından sizlere karşı gerçekleştirilen saldırı ise yaptığınız eylemin ne kadar doğru, güçlü ve etkili olduğunun bir göstergesidir.

Verdiğiniz bu haklı ve onurlu mücadeleyi tüm yüreğimizle destekliyoruz ve farklı cephelerde, ama birlikte yürüttüğümüz savaşta, aynı yolda yürümenin verdiği onurla sizleri selamlıyoruz.

A y M z i k T o p l u l u
(Grup De ni ze Ez gi Grup E me e

DEVİRİMİN VE İS

Mart ayının anlamı sorulsa, hiç te reddütsüz emekçi sınıfların kapitalizme, ezilen halkların köleliğe karşı savaşlarının adıdır diye yanıt verirdik. Bu savaşta çekilen büyük acıların, gösterilen kahramanlıkların, cesaretin, yiğitliğin, kendini adamışlığın adıdır derdik. Savaşın iki dünyanın, ezenlerle ezilenlerin, sömürülenlerle sömürülenlerin birbirleriyle en sert kavgalara tutuştukları ayın adıdır Mart.

Mart, ezenlerin, sömürülenlerin, kısacası dünya burjuvazisinin egemenliğini korumak, saltanatını sürdürmek için en kanlı katliamlara, en korkunç vahşetlere başvurduklarının tanığıdır. Ve aynı Mart, ezilenlerin, sömürülenlerin, yani proletarya ve diğer çalışan sınıfların emeğin kurtuluşu, özgürlük, sınıfsız-sömürsüz yeni bir dünya kurmak adına ne büyük kahramanlıklara giriştiklerini, ne yiğitlikler gösterdiklerini, nasıl bir kendini adamışlıkla ileriye atıldıklarını, idam sehpa- larında, işkence tezgâhlarında eski dünyaya nasıl direndiklerini kaydetmiştir.

İşte 8 Mart. Amerikan burjuvazisinin çoğu kadın 129 işçinin ölümüne yol açan kanlı girişimi ve yüz binlerce işçinin sokağa çıkarak burjuvaziye verdiği yanıt. On yıllar sonra bile olsa, burjuvazinin bu vahşetini unutmayan Komünist Enternasyonal, 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü ilan ederek bu günü kapitalizme, burjuva egemenliğine karşı mücadele gününe çevirmiştir. Artık 8 Mart, burjuvazinin katliamıyla değil ama burjuvaziye ve kapitalizme karşı dünya emekçi sınıflarının mücadelesiyle anılıyor. Böylece, "Eski Dünya"nın ayakta kalmak için yaptığı girişim kendisine karşı mücadelenin bayrağı haline gelmişti.

Ve bu, tekil bir örnek değildi. Burjuvazi, ne zaman böyle girişimlerde bulunmuşsa aynı sonuçla karşılaşmıştır. İşte kendi topraklarımızdan iki örnek: 12 Martlar. İlkinde, sene 71'de bütün toplu-

mu demir bir ökçe altında ezmek için düzenlenen askeri faşist darbe. İkincisinde, iç savaşı kazanmak için, İstanbul'da Gazi'de tertiplenen kanlı bir katliam ve sonrasında Türkiye'yi sarsan 4 günlük isyan. Dört gün süren sokak savaşları ve düzeni tekrar sağlayabilmek için bütün güçlerini seferber etmek zorunda kalan tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet... Yıllar sonra bile, her 12 Mart'ta sokakları denetim altına alabilmek için faşist devlet ecel terleri dökmek, bütün güçlerini alarma geçirmek zorunda kalmıyor mu? Her 12 Mart, bir iki dünya arasında, burjuvazi ile devrim güçleri arasında bir savaş biçiminde geçmiyor mu? Her 12 Mart'ta faşist devlet, özellikle İstanbul'da, polis ve jandarmanın bütün izinlerini kaldırmıyor mu? Bundan daha açıklayıcı bir örnek az bulunur.

Dünyada ve Türkiye'de egemenliğini sağlama almak için burjuvazinin attığı her kanlı adım emekçi sınıfların, devrim güçlerinin ancak destanlarda rastlanabilen kahramanlık, yiğitlik girişimleriyle karşılandı. 13 Mart 1982. Faşist devlet herkesi sindirmek, korku dağları yaratmak, yüreklere ölüm korkusu yerleştirmek için idam sehpa- ları kuruyor. Seyit, İbrahim, Necati, proletaryanın bu üç yiğit evladı, tıpkı Denizler gibi, idam sehpa- sında bir bayrak gibi dalgalanarak faşist devletin planlarını altüst ediyor. Altlarındaki tabureleri kendileri tekmelerken dillerinde Partilerine bağlılık, zafere inanç sloganları vardı. O gün, Buca zindanının karanlık dehlizlerinden proletaryanın kalbine korku değil cesaret, pişmanlık değil bağlılık, karamsarlık değil zafere inanç ışıkları düştü.

16 Mart 1978. Faşist devlet genel olarak gençliğin, özel olarak öğrenci gençliğin devrim saflarına büyük akışını durdurmak için bir kez daha katliama başvuruyor. İstanbul Üniversitesi Merkez Bi-

na'nın önü, üzerlerine el bombası atılarak silahla taranan öğrencilerin kanlarıyla kızıla kesiyor. 7 genç öldürülüyor, onlarcası yaralanıyor. Amaç, gençliği devrim saflarından koparmak, okullarda faşistlerin hâkimiyetini sağlamak. Sonuç: amaçlananın tam tersi. Mart, uyanışın, ayağa kalkışın, isyanın adıydı. Öğrenci gençlik Mart'ın bu özelliğine uygun hareket etti. Katliamın dehşet havasına kapılıp sinmek yerine isyan bayrağını açtı. Sindirmek istenen gençlik, on binlerle ayağa kalktı. Okulları faşistlere dar etti. Faşistlerin eline teslim edilmek istenen Merkez Bina, o günden sonra devrimci öğrenci gençliğin kalesi haline geldi. Faşistler, İstanbul'daki tüm yüksekokulların dışına süpürüldü; okullar devrimci gençliğin kalelerine dönüştü.

Kürt halkı, ulusal köleliğe, yüzyılların ezilmişliğine son vermek üzere sehpa- danlara kalkışmanın vesilesini Newroz'da buluyor. 21 Mart, Kürt halkının Halepçe acısını ve özgürlük için başkaldırının kıvancını yaşadığı gündür. 21 Mart, Kürt ulusunun tarihinde zalimlere karşı başkaldırının günüydü. Ve Kürt halkı, tarihinde unutulmaya bırakılmış bu günü günümüzün zalimlerine karşı başkaldırmanın aracı olarak gün ışığına çıkarttı. Baharın diriliş günü, bir ulusun köleliğini silkip üzerinden atma gününe dönüştü. Her Newroz, Kürt halkının özgürlük için, ulusal köleliğe son vermek için milyonlarla ayağa kalktığı gün oldu. O gün bu gündür her Newroz faşist devletin kâbusu olmaya devam ediyor.

Faşist devlet ve tekelci sermaye sınıfı, Newroz'u Kürt halkının özgürlük savaşının sembol günü olmaktan çıkarmak için bin bir dolap çevirdi, bin bir hileye başvurdu. Önce yasakladı. Yasağa rağmen sokağa çıkanları, direniş bayrağını yükseklerde tutanları kurşunladı, zindana attı, işkenceden geçirdi. Ama bu politika-

YANININ AYI MART

nın ateşe benzin dökmek, yangına körükle gitmek anlamına geldiğini çok geçmeden gördü. Bu sefer Newroz'u Nevruz'a çevirerek içini boşaltmayı denedi. Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet bu değişiklikle "Nevruz"u kendi bayramı ilan ederken, demir döven, ateşin üzerinden atlayan Başbakanlar, Bakanlar mizah dergilerine konu olacak görüntüler yarattılar. Halk, burjuva sınıfın temsilcileriyle haklı olarak alay ediyor, dalga geçiyordu. Kürt halkının özgürlük savaşında ısrarı, inadı Mart'ın bu önemli gününün yozlaştırılmasına, içinin boşaltılmasına, unutturulmasına izin vermedi.

Ve 31 Mart 1972. Faşist devlet, Mart'ın son yaprağını kanlı bir katliamla çevirirken bir kâbustan kurtulmanın, bir döneme son vermenin ümidiyle hareket ediyordu. Mahir Çayan'ı THKP-C ve THKO'lu yoldaşlarıyla katlederken nereden bilebilirdi ki, aslında on yıllarca sönmeyecek bir ateşin, kendisini yakacak bir ateşin ilk kıvılcımını yakıyordu. Mahirlerden, Mahirler şahsında komünizm hayaletinden kurtulmak için cellâtlarını Kızıldere'ye yollamıştı. Ama o günden sonra bebelerin adı hep Mahir oldu, Cihan oldu. Gençlik yüzünü Kızıldere'ye çevirdi, emekçiler yüzlerini Kızıldere'ye çevirdiler, ezilen, sömürülen, yoksul kitlelere gözyaşlarıyla ölenlerin küllerini ıslatırken kapitalizme, faşizme, emperyalizme karşı savaş için ayakları üzerine doğruluyorlardı.

Mart bir tarihtir. Mart, burjuvazi ve faşist devlet için katliamların tarihiyse emekçi sınıflar için, ezilen halklar için sömürüden, yoksulluktan, kölelikten kurtulmak amaçlı isyanların, ayaklanmaların, direnişlerin tarihidir. Bu çarpışmada son sözü yıkılıp çökmekte olan "Eski Cihan" değil, serpilip gelişmekte olan "Yeni Dünya" söyleyecektir.

YE N YA A MA DO—RU
Günümüzde "eski dünya"yı temsil eden burjuva sınıf, gelişme çağının zirvesine vardığında son sözünü feodalizme karşı söyleyerek tahta kuruldu. Ama o, bir kez son sözünü söyleyip tahta kurulduktan sonra tüm devrimci barutunu da yitirdi. Gelişene, yeniye, insanlığın ilerlemesine ne katacağı bir değer ne de söyleyecek bir sözü kaldı. Tarihin tanıdığı bütün sömürücü sınıflar gibi, burjuva sınıf da gericileşti, tutuculaştı ve yaşamın akışına karşı duran ne varsa ona sarıldı. O artık serpilip gelişenin değil, dökülüp çürüyenin yanındaydı. Bu yüzden geleceği yoktu; bu yüzden doğanın yaşama uyanışını ifade eden baharı karşılayamazdı.

Oysa hemen onun yanı başında yeni bir dünya filizleniyor. Baharda doğanın yaşama uyanması gibi, Mart'ta da insanlık yeni yaşama uyanıyor. Doğa baharda yeni yaşama uyanırken eskinin kabuklarını kırarak, toprağı çatlatarak hayata tutunur. İnsanlık ise yeni yaşama uyanırken eski dünyanın direnişini kırarak, onun koyduğu engelleri yıkarak, onun zorunu yenerek ilerlemeye çalışır. Bunun büyük bedeller gerektirdiği, büyük acılara neden olacağı açık. Ama bir doğumun acısız, sancısız, kansız gerçekleştiği nerde görülmüş ki?

Her Mart'ta, insanlığın çektiği büyük acılar, dökülen kanlar, ödenen bedeller yeni bir dünyanın doğum sancılarıdır. Önemli olan tarihin yeni bir hayata gebe olduğunu bilmektir. Her Mart'ta başlayan ve artık bütün bir yıl boyunca devam eden çatışmalar, devrimci eylemler, büyük kitle gösteriler, sokak savaşları, isyanlar, ayaklanmalar, direnişler bu doğum sancularından başka nedir ki? Burjuva sınıfın, eski dünyanın yeniye karşı her direnişi bu doğum sancularını artırmaktan, sıkılaştırmaktan başka bir sonuç vermiyor. Onun için Mart'ta gelişini haber veren yeni dünya ne olursa olsun zafere ulaşacak!□

Mart ayının anlamı sorulsa, hiç tereddütsüz emekçi sınıfların kapitalizme, ezilen halkların köleliğe karşı savaşlarının adıdır diye yanıt verirdik. Bu savaşta çekilen büyük acıların, gösterilen kahramanlıkların, cesaretin, yiğitliğin, kendini adamışlığın adıdır derdik. Savaşın iki dünyanın, ezenlerle ezilenlerin, sömürenlerle sömürülenlerin birbirleriyle en sert kavgalara tutuştukları ayın adıdır Mart. Mart, ezenlerin, sömürülenlerin, kısacası dünya burjuvazisinin egemenliğini korumak, saltanatını sürdürmek için en kanlı katliamlara, en korkunç vahşetlere başvurduklarının tanığıdır. Ve aynı Mart, ezilenlerin, sömürülenlerin, yani proletarya ve diğer çalışan sınıfların emeğin kurtuluşu, özgürlük, sınıfsız-sömürsüz yeni bir dünya kurmak adına ne büyük kahramanlıklara giriştiklerini, ne yiğitlikler gösterdiklerini, nasıl bir kendini adamışlıkla ileriye atıldıklarını, idam sehparlarında, işkence tezgâhlarında eski dünyaya nasıl direndiklerini kaydetmiştir.

ZAFER DIŞINDA BURDAN HİÇBİR ŞEKİLDE AYRILMAYACAĞIZ

24 u bat 2009-Sa l 3 . Yapılan bu saldırı çirkef ve insanlık dıŐıdır. Bize saldırılar galiba Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'ndan bir Şeyler yiyorlar ki bize saldırdılar. Yerel Őeçim yaklaŐıkça bize yönelik saldırılar çoğalacaktır. Ama bunların saldırıları bizleri hiçbir zaman yıldırmayacaktır. Aksine bizleri daha çok ateŐleyecektir. Ve biz kazanacağız.

İzmir Park-Bah e i le ri ne 'ir kin Ve Al ak a Sal d r

İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde işten çıkarmalara ve taŐerona karşı direniŐine devam etmekte olan park bahçe işçilerine 24 Şubat akşamı saat 20:00 civarında saldırıda bulunuldu. İŞçilerin bir kısmı gece ısınmak için etraftan odun bulmaya gitmiŐlerdi. Eylem yerinde sadece 3 işçi bulunmaktaydı. Bu arada bunu fırsat bilen ve eylem yerine gelen yüze yakın çevik kuvvet ve zabıta, işçilere "siz ka ma l n i gal e di yor su nuz, bu ra y e vi a te ya k yor su nuz, ev re yi kir le ti yo ra t yor su nuz(!), kim lik' Őekilinde konuŐulan Bu tavrın neyden kaynaklandığını anlamak için yaklaşan işçilerin her birine dört beş polis ve zabıta saldırmıŐ ve onları gözaltına alma giriŐiminde bulunmuŐtur. Neye uğradıklarını ŐaŐıran işçiler özel eŐyaları olduğunu, almaları gerektiğini söyleyerek onları oyalamaya çalıŐarak diğer işçi arkadaşlarına haber verdiler. Diğer işçilerin ve DKÖ ve kimi kurumların gelmesiyle beraber çevik kuvvet hemen işçilerin çevresini sararak saldırıda bulundu. Bu arada diğer polisler işçilerin eŐyalarını aldı. Daha sonra işçiler eŐyalarını geri almak için eŐyaların götürüldüğü aracın önünü kesti ve arbede yaşandı. Polisler ve zabıta lar işçilere coplarla ve tekmelerle saldırdı. Ayrıca etraftan duyulmasıyla birlikte işçilere destek amaçlı onlarca kişi geldi. Polisin ve zabıtanın geri adım atmasında insanların desteği de etkili oldu. Yaşanan arbedenin ardından polis işçilerin kararlı ve direngen tutumu karşısında hiç kimseyi gözaltına alamadılar.

Bizler de Mücadele Birliği olarak saldırının hemen ardından park-bahçe işçileriyle sıcığı sıcığına onlara yönelik gerçekteŐirilen bu çirkin saldırı üzerine kısa bir röportaj gerçekteŐirdik.

Park-Bahçe işçileri arkadaşların saldırıya yönelik görüŐlerini a lırken zabıta araçları yine eylem alanından geçerken, birden işçiler a yağa kalktı ve slogan atmaya başladılar. "BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ" sloganını haykıran işçilerin bu tutumu, gerçekten de kararlılığın bir ifadesi olarak görülmeli. Evet, işçi sınıfı yaŐamından ve eylemlerden öğreniyor. Tıpkı bu gece gerçekteŐen saldırının onlara öğrettiği bir sürü deneyim ve birikim gibi. Ne diyelim bay burjuvaziye, ısrarla ve inatla kendi mezar kazıcılarını gece-gündüz demeden hazırlıyor.

Mücadele Birliği dergisine değerlendirme yapan işçiler kısaca Őunları söylediler:

1. Belediye, polis ve zabıta iŐbirliĐiyle yeni taktikler geliŐtirdi. Artık gece saldırmaya başladı. Battaniyelerimizi, eŐyalarımızı yükleyip götürmeye çalıştılar. Biz de karşı çıktık. Sonuna kadar direneceğiz. Çevreden arkadaşların da desteğiyle polis ve zabıta bizleri yıldıramayacak. Sonuna kadar devam edeceğiz.

2. : Bugün direniŐimizin 49. günü ve biz yeniden polisle zabıtanın saldırısına uğradık. Onlar ne kadar saldırsa saldırsın, yine de direnip kazanacağız. Kazanana kadar da ayrılmayacağız buradan. Bu kararlılığımızı bildikleri için taktik deĐiŐtirip, gece saldırmaya başladılar artık. Kazandıktan sonra buradan gururla gideceğiz.

PARK-BAHÇE İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

Kendisinin “Küresel Ekonomik Kriz” adını verdiği, bizim ise “emperyalist-kapitalist sistemin doruk bunalımı” olduğunu söylediğimiz kriz, kapitalistler kadar işçi ve emekçileri de vurmaya devam ediyor. Kriz işçi ve emekçilerde en çok işten atılmalar şeklinde kendini gösteriyor.

Kapitalizmin bu saldırısından payını alanlar arasında, İzmir büyükşehir Belediyesi’nde taşeron olarak çalışan ve işlerine son verilen Vira-Kürşat firmasına bağlı Park ve Bahçe işçileri...

31 Aralık günü sözleşmeleri feshedilerek işten atılan Park-Bahçe işçileri, o günden bu yana eylemler. Her tür eylem yolunu deneyen Park ve Bahçe işçileri, sonunda açlık grevine başladı.

Bizler de İstanbul’dan işçi ve Emekçiler olarak, onların sesine ses katmak için, Taksim Tramvay durağında bir basın açıklaması yaptık. “İzmir Park Bahçe İşçileri Yalnız Değildir, Mücadele Birliği” pankartımız, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Sintaş – Gürsaş İşçisi Yalnız Değildir” dövizlerimiz ve Deniz Gezmişli kızıl bayraklarımızla Tramvay durağında toplandık. Bu yaşananların, kapitalist sistemin işleyiş yasalarından kaynaklandığını ve sistemi yıkılışa götürdüğüne de değindiğimiz basın açıklaması metninde: “En ter nas yo na list vapsalle tar lar dan kur ta ra l m. Bu gi di c ya, k re sel is yan ve a yak lan ma la ra k a i y r k e dek bu r j u e ya b u z i H a i r i vat Ka ra g z c l m an la r n al ma ya ha z r la n y e r l i m. Ve h a y s e r i m l e r Ka pi ta l i z m - l d i tam da b y le si bir d nem de g n de me ge l l e y d i m. Te B e h a c i ş e r m z de var, ye te ne ma ye, ka pi ta list sis tem den u mut ke san, ses iz m len e f ka de b lo ji mi ze g ve ne ma yan, se im le ri boy kot e den mil yon lar le a n e l i m, e me k e ri mi zi bir le ti re l kit le si ni ye ni den sis te me ba la ma z i i y a i n a m e r d a y o k b a v a n k a p u t a list s m - r si y o r. Pa ra ce za s y la y l lar ca teh dit le m i d i U l e m t e m e k y a i l h e ri i m i d i s n f ya bi lin o y hak k n kul lan kam pa n ya la r y - l a n e r m e y b i r, y e r a l h ü d i y o k t a n e y n e l a d i k a c k l a m a n e l mec lis ler de t ke t i l d i k i s te ni y o z u .

“ im di si ze so mut bir r nek; z mir de S l a n k “ B ü t ü n İ t i d a r E m e ğ i n O l a c a k ” , “ P a r k B a h ç e İ ş ç i - i le ri, z mir in b t n park ve bah e l e r i Y a l n ı z D e ğ i l d i r ” , “ S e ç i m l e r i B o y k o t E t z D e v r i m İ ç i n S a -

mir li le re g zel ve te miz ev re su nar ke r e l k ta i ten kar t l y o r, re ti m i n d a n ko v u lu y o r. Ta e ro na kar ka d - r o l a i n yak la k 4 ay d r m ca de le e den Park 6 u bat 2009 da a l k gre vi ne ba vu - ru y o l a r a d r lar da po lis sal d r s na u l n y o r lar. B t n bu bas k ve sin dir me p Park - Bah e i i le ri n i n m ca de le si l e di y o r. Park - Bah e i i le ri ni ya - a m da le di ye ba ka n ba k n ne ler s y l y o r S da hi siz le ri al mam, ba ka la r n a la c a e n te mel hak k ; a l ma ve ya a ma hak k yet Halk Par ti si nin yak la m . El bet te a la cak, an la l ma ya cak bir du - rum y e let e ge men s n f n bas k ve zor a ra c d n f bur ju va zi dir. Ve i i ler, e me k i l e rik tir me si nin a ra c te tam bir - s n i me k i le re siz l n di y o r. A ma ka pi ta l i bet pa yi dar ka la cak t r di y o r z mir de a le e den s n f kar de le ri mi ze sa hip v a p s a l l e t a r l a r d a n k u r t a r a l m. Bu gi di c ya, k re sel is yan ve a yak lan ma la ra k a i y r k e dek bu r j u e ya b u z i H a i r i vat Ka ra g z c l m an la r n al ma ya ha z r la n y e r l i m. Ve h a y s e r i m l e r Ka pi ta l i z m - l d i tam da b y le si bir d nem de g n de me ge l l e y d i m. Te B e h a c i ş e r m z de var, ye te ne ma ye, ka pi ta list sis tem den u mut ke san, ses iz m len e f ka de b lo ji mi ze g ve ne ma yan, se im le ri boy kot e den mil yon lar le a n e l i m, e me k e ri mi zi bir le ti re l kit le si ni ye ni den sis te me ba la ma z i i y a i n a m e r d a y o k b a v a n k a p u t a list s m - r si y o r. Pa ra ce za s y la y l lar ca teh dit le m i d i U l e m t e m e k y a i l h e ri i m i d i s n f ya bi lin o y hak k n kul lan kam pa n ya la r y - l a n e r m e y b i r, y e r a l h ü d i y o k t a n e y n e l a d i k a c k l a m a n e l mec lis ler de t ke t i l d i k i s te ni y o z u .

"KADININ EYLEME KATILMASI İÇİN ÖNCE EŞİNİ YA DA BABASINI AŞMASI GEREKİYOR"

Emperyalist-kapitalist sistem, kendi mezar kazıcısını da hazırlayarak mezarına doğru hızla ilerliyor. Kendisini yıkıma götürecek güçleri geliştiriyor, öfke ve hınçla dolduruyor, bir raya getirip örgütlüyor, ve kendisine yönelen keskin hançerlere dönüştürüyor. Sistem, yaşadığı son krizle birlikte, işçi ve emekçileri kitlesel halde işsiz bırakmaya devam ediyor, Bunlardan sadece küçük bir kısmı olan Sinter Metal işçilerini, biz de Emekçi Kadınlar olarak ziyaret ettik. İşten atılan Sinter Metal işçileriyle sohbetler ettik ve grevdeki bir kadın işçiyle kısa bir röportaj yaptık. Bunu da sizlerle paylaşmak istiyoruz.

E KA Merhaba, biraz kendinden bahseder misin?

İAdım Lale, 2004'den beri işçiyim. 2,5 yıldır Sinter'deyim, CNC (makine, araba, radyatör, motor parçaları) bölümündeyim.

E KA Sinter'de çalışma koşullarından bahseder misin?

Yaklaşık 500 işçi çalışıyorduk. 2,5 yıl önce ilk girdiğimde, burası sosyal haklar açısından (sigorta, yemek, servis, doktor, erzak, ikramiye, prim, kömür yardımı) daha rahattı. Zamanla bu hakları kaybetmeye başladık. Sadece kuru bir maaşı veriyorlardı. Son aylarda (Eylül-Ekim) gibi maaşlarımızı düzensiz ödemeye başladılar. Panoya şu gün vereceğiz, bugün vereceğiz diye yazı asıyorlardı. Bizler de tezgahı durdurup "gelin açıklama yapın" diyorduk da ancak açıklama yapıyorlardı. İşçi üzerindeki baskılar artmaya başladı. Mesai saatlerinde tuvalete gitmek, yanındaki işçiyle konuşmak yasak. Tezgahtan kesinlikle ayrılamazsın. Adetleri yükseltin diye baskı yapıyordu. Çift tezgah yapılıp çalıştırılıyordu, 1 kişi 2 tezgaha bakıyordu.

E KA İşten neden ve nasıl atıldınız, bahseder misin?

Biz Aralık'tan 3 ay önce sendikal çalışmalara başladık. Gizli saklı arkadaşlarımızı üye yapmaya çalışıyorduk. Bu çalışma 3 ay sürdü ve 381 kişi Birleşik Metal İş'te örgütlendik. 18 Aralık günü 37 işçi (sendikaya öncülük eden) 25. maddeden (tanzimatsız çıkış, yüz kızartıcı suçlardan) işten atıldı. Sonra 19 Aralık'ta Cuma günü, gündüz vardiyası sendikaya gidip üyelik için imza atıldı. Gece vardiyasında gece çıkıp 4:00 gibi imza atmaya gideceklerdi. Gece vardiyasındaki işçilere erken haber verildiği için, patron duymuş işçileri saat gece 01:30'da "can güvenliğiniz yok" deyip servislere bindirip evlere gönderdiler, sırf işçiler sendikalı olmasın diye. Pazar günü patron işçilere, iş yerine gelsin diye haber veriyor (normalde vardiyalı).

22 Aralık Pazartesi sabahı fabrikaya geldik. Geldiğimizde bah-

çe kapısı kilitliydi. Megafonla bir bayan, herkesin adını okuyarak kriz nedeniyle isimleri okunanların tazminatlı olarak çıkışlarının verildiğini söyledi (önceden atılan 37 kişiyle birlikte). Bunlardan 381'i sendikalı. Girin içeri diyenler, olmaz böyle şey diyenler, telaş, kargaşa, ne yapacağını bilememe hali vardı. İçeri girdik, iki gün yemekhanede kaldık. İşçiler içinden işgal edelim diyordu. Ama duymasak da içimizden

doğallığında içeri girmek geldi.

E KA Sen de işten atılmasaydın nasıl davranırdın?

Eğer ben atılmasaydım bile arkadaşlarım bu soğukta burada direnişeyken ben işte kalamazdım, onlara destek olurudum. Vicdanım elvermezdi.

E KA Direnişiniz karşısında patronun tavrı ne oldu?

Çalışma Bakanlığından denetleme geldi. Emniyet müdürü ve polisler geldi. Özel mülkü korumaya geldiler. 23 Aralık akşamı polisle karşı karşıya gelmemek için fabrikayı boşalttık. 24 Aralık'tan beri eylemimizi fabrika önünde sürdürüyoruz. Dönüşümlü olarak her gün bir grup geliyor. 59. günümüzdeyiz. İşyerinde bu kadar birlik beraberlik yoktu. Ama eylemde daha bir kenetlendik, birlik beraberliğimiz arttı.

E KA Diğer işçilere ne söylemek istersin?

Mutlaka haklarını arasinlar. Kendilerini güçsüz ve yalnız hissetmesinler. Mücadeleyle, birlik beraberlikle güçlü olurlar. Patronlardan korkmasınlar ve kendilerini ezdirmesinler.

E KA Böylesi bir eylemde bayan olmak nasıl bir duygu?

Güzel bir duygu, ama kadın için daha zor. Çünkü aileler izin vermiyor. Kadının kocasını ya da babasını aşması gerekiyor. Ailem beni desteklemiyor ama köstek de olmuyor o nedenle ben şanslıyım. Mesela bir bayan kocası ile evde kavga etmişti, Show habere o konuşacaktı. O evli, çocuğu da var, kocası izin vermediği için bugün gelemedi.

E KA 8 Mart Emekçi Kadınlar günü için ne düşünüyorsun?

Ben hep "kadınlar eziliyor" diyorum. Ama bizim işçi erkekler "hani nerde eziliyorsunuz, bizden çok hakkınız var" diyorlar. Sendika olarak 8 Mart'a katılacağız. Abime kız aldık Mardin'den, evlendireceğiz. 15 milyon başlık parası verdik (bayram olduğu için kampanya vardı diye espri yaptım).

E KA Son olarak ne demek istersin?

Bütün işçileri bize desteğe bekliyorum. Herkes hakkını arasin, pes etmesin. Kahrolsun ücretli kölelik düzeni, zafer emekçinin olacak, mücadele eden işçilerin olacak diyorum.

E KA Sohbetiniz için teşekkürler

GÜRSAŞ İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!

18 Şubat günü İMES'e yaptığımız işçi ziyaretlerinin ikinci durağı, yine direnişte olan Gürsaş işçileriydi. Fabrikanın kapısı önünde "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz, Gürsaş İşçileri" pankartı önünde eylemlerini sürdürüyorlardı. Bizler de, "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Gürsaş İşçisi Yalnız Değildir" sloganları ve "Bütün İktidar Emeginin Olacak" yazılı pankartımız ile ulaştık yanlarına. Bizi alkışlar ve coşkuyla karşıladılar. Tanışıp tokalaştıktan sonra işçilerle sohbet etmeye başladık. Gelişmelerin nasıl olduğunu aktardılar ilk önce.

Bir işçi yaşamın süreci: "17 E kim de sor ma, en gel ol ma hak k n z yok de dim, di er le ri de pe im den gir di ler, Gir dik i e ri, sen di ka ya ye ol duk. 50 i- i nin 35 fi u an kat lar, k dik de mi y k' sek o lan i da ye ni a l nan lar la bir lik te 15 ki f fa lan kal a ma a l ma er o lum lu ge li- me o d i e ri de a l an. Pat ron, 24 i e ri de ka lan lar n da ma n si ze de da va a a l m de di le at t . lk e tap ta, h r s z l k yap t me dik, t m ma ki ne le ri dur dur duk, ne siy le bir i i yi i ten at t 3,5 sa at s rev, le kal d k i e ri de, m ra ni ye i ler le bir lik t ne siy le bir i i yi i ten at t 3,5 sa at s rev, le kal d k i e ri de, m ra ni ye i ler le bir lik t pro tes to et tik. i dur du rup ye mek ha ne r ve Du dul lu dan po lis ler de o tur duk. Pat ron la ko nu- mak is te ler e kip ler le. Em ni- yet m d r i gel di bi Bizler de, öncelikle işyerinden çıkmış ol- ma kta olumsuz bir adım atmış olduklarını söy- lüyoruz ve başka avukatlarla da görüşebilecek- lerini, belki farklı girişimlerin yapılabileceğini söylüyoruz. Sohbetlerimiz sırasında işçiler ya- şadıkları olaylar kadar, özel hayatlarını da anla- tıyorlar. İşçi ve eylemde olmaktan dolayı yaşa- dıkları sıkıntıları, daha yapabilecekleri şeyleri...

dem-ih bar taz mi nat la r m - z al ri den k ma ma l y d k. u an da, y re ci de iz le ye mi yo ruz. No ter dur dur du u muz tes bit e dil di i t l m t k ve ya sal o la rak hak da mi yo ruz, Ya sa d grev ve lo kav na mu ha le fet le su la n yo ruz v hak l g r l yor. An cak i -ten i ler, i i dur du ran lar de - il, s d .

Bu g n bu ra da 6 ki i kal- d k, 2 den. Di er le ri mad di ge rek e le niy le i a ra mak i in di re ni i kat lar, k dik i e ri, sek o lan i a ma a l ma er o lum lu ge li- me o ma n si ze de da va a a l m de di le ri dur dur duk, i ler le bir lik t e ri de, m ra ni ye i ler le bir lik t de v m d r i gel di bi Bizler de, öncelikle işyerinden çıkmış ol- ma kta olumsuz bir adım atmış olduklarını söy- lüyoruz ve başka avukatlarla da görüşebilecek- lerini, belki farklı girişimlerin yapılabileceğini söylüyoruz. Sohbetlerimiz sırasında işçiler ya- şadıkları olaylar kadar, özel hayatlarını da anla- tıyorlar. İşçi ve eylemde olmaktan dolayı yaşa- dıkları sıkıntıları, daha yapabilecekleri şeyleri...

"İŞÇİ SINIFININ YENİ SLOGANI İŞGAL-GREV-DİRENİŞ"

4 Şubat günü işten atıldıkları için direnişe çıkan Gürsaş işçileri ile yaptığımız sohbetlerden birini, sizlerle de paylaşmak istedik.

M ca de le B iMerhaba, kendinden biraz bahseder misin?

Merhaba, adım Mahir. Gürsaş işçisiydim, 60 gündür grevdeyim.

M ca de le B iŞtehinasil :atıldınız, grev kararını nasıl aldınız?

Önce 3 işçi atıldı. İş yavaşlatma yaptık sonra 2 işçi daha atıldı. 1 ay önce bir arkadaşım hırsızlıkla suçlanarak atıldı, sonra yardım yataklıktan bir işçiyi daha atmak istediler. İş durdurduk. Bunun üzerine en son 4 Şubat günü 14 işçi daha atıldı. Evlerine telefon edilerek işe gelmeyin dendi. Sabah geldiğimizde polis ablukasıyla karşılaştık. 3 saat boyunca, 8-11 arası fabrika işgal edildi. Burada polisler çok olaylar oldu. Yemek paraları bile verilmedi. Önce yemekleri bile kıstılar. Yemek boykotu ve servis boykotu yapıldı.

M ca de le B iFabrikada ne üzerinde çalışıyordunuz, direnişinizde hangi durumlarla karşılaşıyorsunuz?

Montaj işçisiydim, fabrikada elektronik cihaz kutusu yapıyoruz. Alkatel'e çalışıyoruz. O da içini doldurup Telekom'a satıyor.

Sendikadan ilk başta, direnmeyin daha farklı çözüm bulalım dediler. İlk 1-2 hafta çok sorun yaşadık ama şimdi durumumuz iyi. Aramızda bir sorun yok. İşe sendikalı olarak geri dönmek istiyoruz. Şu an bunun için burada, grevdeyiz.

M ca de le B iYakını yerde Sinter'de de grev var. Birbirinizle iletişim halinde misiniz?

Sinter işçileri bizi hiç yalnız bırakmadı. Ortaklaşabilirsek daha iyi olur, sonuç almak daha iyi olur. Birlikteliği sürdürmek için Sinter ve Gürsaş işçileri ortak toplantı yapacak.

M ca de le B iÖnümüz 8iMart Dünya Emekçi Kadınlar günü. Grevde olan bir işçi olarak bu güne dair etkinliğiniz var mı?

Bizde kadın işçi yok, ama eşlerimiz, kardeşlerimiz var. Aileleri bir araya getirip bir et-

kinlik düşünüyoruz.

M ca de le B iGrev kararını sendikayla birlikte mi aldınız?

Sendika dışında fiili direniş komitemiz var. Tümünden sendikaya bel bağlamamıştık. Sendikaya bel bağlasaydık burada direniş bile olmazdı. Önlükleri zorla aldık, pankart yaptırmadılar, çadırımızı yapmadılar. Bütün bunlar bizim çabamız ve Sinter işçilerinin çabasıyla oldu.

M ca de le B iİşçilerin mücadelelerinde başarıya ulaşmalarının koşulu sence nedir?

İşçilerin kazanmasının temeli kitlesel bir hareketin yaratılmasıdır. Örgütlülüğün artırılması, tam desteğin oluşması, ciddi bir kamuoyu oluşturulmasıdır. Grev yerleri bir okul gibi olmalıdır. Ancak sınıf bilincini aşmış işçilerle kazanabiliriz. Sendika sadece 1 gün eğitim verdi. İşçi sınıfı sendikadan bağımsız olarak kendini bilinçlendirmelidir.

M ca de le B iSon olarak işçilere neler söylemek istersin?

İşgal-Grev-Direniş. İşçi sınıfının yeni sloganı bu olsun. İşçi arka-

“BİZE VERİLENLE YETİNMEYİP SONUNA KADAR MÜCADELE ETMELİYİZ”

28 Şubat günü, Mücadele Birliği Platformu olarak, İMES'e yaptığımız ziyareti, grevde olan Gürsaş işçilerini de ziyaret ederek sürdürdük. Merhaba diyerek tanıştık işçilerle. “Bütün İktidar Emeğin Olacak” pankartımızı da açtık. Ve söyleşimize başladık.

M ca de le B Merhaba, ne zamandan beri grevdesiniz.

İAdım Özhan. Gürsaş işçisiyim. 60 gündür grevdeyiz. İlk önce 3 işçi çıkartıldı işten. Sonra 3 işçi daha çıkartıldı. Ardından 4 işçi birden çıkartıldı. Yaklaşık 40 gün sonra arkadaşlar patronan toplantı istediler, iş durdurma bahanesiyle noter gözetiminde 14 işçi arkadaşları işten çıkarttılar. İşçileri iki maddeye dayanarak 25/2. madde (iş durdurma, iş yavaşlatma), son çıkarılanlar için de 45. madde (yasal olmayan grev) işten çıkardılar.

İlk 10 işçi direnmedi. Toplamda 14 işçi direniyoruz, bugün burada 6 işçiyiz.

M ca de le B Direnişinizi karşısında patronun tavrı ne oldu?

İİlk çıkardığı 3 işçiden birini geri aldı. İlk işçileri global kriz bahanesiyle işten çıkarmıştı. Sendikali olduğumuzu duyduğu andan itibaren işten çıkarılanların sayısı arttı. Patron, aleyhine slogan atıyoruz diye polise şikayet etti. Bizi caydırmak için bu şekilde baskı uyguluyor.

M ca de le B İçerde kaç işçi kaldı. Ve direnişiniz konusunda nasıl davranıyorlar?

(İbrahim işçi sözü alıyor)

İçerde sendikaya üye 7 arkadaşımız kaldı. Onlar bizi destekliyor, içerden haberdar ediyorlar.

M ca de le B Yanıl başımızda Sinter işçilerinin de direnişi var. Her iki taraf birbirinden haberdar mı?

İGürsaş ve Sinter işçileri karşılıklı olarak birbirimizi destek ziyaretlerinde bulunuyoruz. Ortak eylemlilikler düşünüyoruz, sendikayla birlikte yürümeyi düşünüyoruz.

M ca de le B İşçilerden başka kamu emekçileri de mitingler, eylemler yapıyor. Bu

konuda ne düşünüyorsunuz?

İHaberdar değilim ama, hakları alınmıyorsa onlar da buna tahammül etmeyecektir elbet.

M ca de le B Sonuna kadar direnecek misiniz?

İElbette, sonuna kadar direneceğiz. Patron, bizi işten attığı yetmiş gibi civar fabrikaları bizi işe almamaları konusunda tembihliyor. Bizim yaptığımız işi bizi işten atarak içerdekilerle değil dışarıda açtığı fabrikada taşeron firmayla telafi ediyor. Hatta buradan malzeme çıkıyor, biz görüyoruz ama yasa dışı bir şey yapmış olmamak için müdahale etmiyoruz.

M ca de le B Son olarak işçi ve emekçilere söylemek istediğiniz bir şey var mı?

İKimse kendisine verilene razı olmamalı. Herkes hakkını, emeğinin karşılığını almasını bilmeli. Sonuna kadar mücadele etmeli.

HABER-SEN ÜYELERİ POSTACILAR ANKARA'YA YÜRÜDÜLER

Haber-Sen'in Diyarbakir'den 25 Şubat'ta başlattığı “Yıllık izin hakkımız için yürüyoruz, Tatil hakkımız için yürüyoruz, Hama değil postacıyız onun için yürüyoruz, İnsanca bir yaşam için yürüyoruz, Kefalet sandığındaki paralarımız için yürüyoruz, PTT'yi sattırmamak için yürüyoruz, Taşeronlaştırmak insanlık suçudur. Buna karşı yürüyoruz” yürüyüşü, bugün 26 Şubat'ta Antep'te de Kırkayak Parkı'ndan sloganlarla Antep PTT merkezinin önünde kadar yürüyüş yapılarak basın açıklamasıyla duyuruldu.

Basın açıklamasını okuyan Haber-Sen Genel başkanı Ali YILBAŞ “Postacı neden yürüyor? 2002 yılından itibaren tüccar zihniyetiyle yönetilen PTT'de hak ihlalleri, hak gaspları durmak bilmedi. Yürüyoruz, çünkü yıllardır personel eksikliğinden dolayı halkımıza hizmet verilemiyor, mektuplar gecikmeli ulaşıyor. Halkımıza iyi bir hizmet için yürüyoruz. Ekonomik krizin yarattığı tahribatlar gün geçtikçe büyüyor. İşsizler ordusuna her geçen gün yenileri katılıyor. Krize karşı sadaka politikası bir çözüm olamaz. PTT emekçileri yıllardır yıllık izinlerini kullanamıyor. İzin

isteyen emekçiye ‘Yerine adam bul git’ deniyor. Tüm kamu kurumları resmi ve dini bayramlarda tatil ilan edilirken PTT emekçileri tatil yapamıyor. Postacılar ve gişe memurları haftada 6 gün olmak üzere Cumartesi günleri zorla çalıştırılıyorlar. PTT, emekçilerin lehine olan yasal düzenlemeleri görmezlikten gelecek kuralı çalışmayı ilke edinmiştir. İşimiz artarken ücretimiz eridi. Hükümetin verdiği %2'lik zamlar da, devlete vergi olarak ödeniyor. PTT'yi özelleştirecek yasa taslağı bakanlar kuruluna sunuldu. AKP hükümeti bu tasarını Mart ayında TBMM'ye sunarak yasallaştır-

tırmayı hedefliyor” diyen Yıldız; yürüyüşlerinin Adana, Mersin ve Ankara PTT Merkez Müdürlüğünün önünde son bulacağını. Talepleri dikkate alınmadığı takdirde postacıların çalışmayacağını söyledi. Uzun zamandır belediyenin işe almadığı TUM-TİS işçilerine de değinerek basın açıklamasını sona erdirdi.

Basın açıklamasında “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz”, “Baskılar bizi yıldırılmaz”, “İnsanca yaşamak istiyoruz”, “Direne direne kazanacağız”, “Bu ülke, bu halk satılık değil”, “Susma sustukça sıra sana gelecek”, “Tümtis işçileri yalnız değildir” sloganları atıldı.

NOT: 27 Şubat günü Ankara'ya ulaşan PTT emekçileri, sabah saatlerinde Güvenpark'ta Ankaralı emekçiler tarafından karşılandılar. Ve yürüyüş yaparak Abdi İpekçi Parkına geldiler. Yol boyunca konuşmalar yapan ve bildirimler dağıtan PTT emekçileri, buradan da yürüyerek Ulus'taki PTT Genel Müdürlüğü önüne gelerek basın açıklaması yaparak slohanlar atarak PTT yönetimini protesto ettiler.

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİLERDEN YENİ EVRE PANELİ

Kapitalizmin krizi derinleşiyor. Son yaşanan “Ekonomik Kriz” tüm burjuva dünyayı etkisi altına almış durumda. Herkes bu gelişmeyi ani bir olguymuş gibi karşılarken, şaşırmanın kuşkusuz sadece leninistlerdi. Çünkü Leninist Teori, kapitalizmin nasıl bir kriz içerisinde olduğunu seneler öncesinden ön görmüş ve buna uygun devrimci politikayı yayınlarında emekçi halklara iletmişti. Fakat Yeni Evre’nin daha iyi anlaşılması ve anlatılması, bir ihtiyaç olarak kendini dayatmıştı.

Bu ihtiyaçtan yola çıkan Devrimci Öğrenci Birliği, 21 Şubat Cumartesi günü TMMOB’da Yeni Evre paneli düzenledi. İki oturumdan oluşan panelin I. Oturumunda Yeni Evre’nin Ekonomik ve Toplumsal Boyutu ele alındı. II. Oturumunda ise Yeni Evre ve Gençlik üzerinde duruldu.

Yeni Evre paneline daha çok öğrenci ve işçi gençlerin ka-

tılımı dikkat çekiciydi. G8 zirvelerinden, NATO eylemlerinden, işçi grevlerinden görüntülerden oluşan sinevizyon gösterimiyle başlanılan panelin, iç düzenini yine çarpıcı istatistik verilerden oluşan çıktılar oluşturuyordu.

Panel soru cevap bölümüyle devam etti. III.Dünya Savaşı üzerine sorular yoğunlaştı. Panelin oldukça uzun sürmesine rağmen, bitirilene kadar kimsenin ayrılmadığı gözlemlendi. Ayrıca Yeni Evre panelinde Yeni Evre kitabı da tanıtılarak ilk basımının 2002 olduğu belirtildi. Dolayısıyla bugün güncel olan bazı çıkarımların, henüz kimseler adını koyamazken belirlendiği de ortaya konuldu.

Oldukça canlı geçen panel, soru-cevap bölümünden sonra sona erdirildi.□

ATV-SABAH ÇALIŞANLARINDAN EYLEM

Atv-Sabah Grubu’nda çalışan 10 kişi toplu sözleşme istemi ile greve başlamış sonrasında bu taleplerinden dolayı işten atılmışlardı. Yaşanan bu durum karşısında eylem kararı alan Atv-Sabah çalışanları 28 Şubat Cumartesi günü Taksim’de bir yürüyüş ve basın açıklaması düzenlediler.

Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan Atv çalışanlarına çok sayıda basın emekçisinin yanı sıra çeşitli kurum ve kişilerle birlikte Mücadele Birliği Platformu da destek verdi. Taksim Meydanı’ndan Galatasaray Lisesi’ne yürüyüşe geçen grup yol boyunca “Gemileri yaktık artık dönüş yok”, “Dünya emeğin olacak”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz”, sloganlarını atarken çevredekilerin de desteği ile karşılaştı.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasını okuyan Türkiye Gazeteciler Sendikası işyeri temsilcisi Uğur Güç, bu haklı mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini belirterek tüm emekçileri dayanışmaya çağırarak ve açıklamasını “kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz” sloganı ile bitirdi.□

S V A S T A 2 S E N D K A B A K A N I G Z A L T I N A A L I N D I

Sivas’ta geçtiğimiz aylarda bazı öğrencilerin eylemlerine destek verdikleri ve sendika binalarına aldıkları belirtilen KESK’e bağlı Eğitim-Sen Sivas Şube Başkanı Önder Doğan ile Bağımsız Taşımacılık Sendikası (BTS) Sivas Şube Başkanı Necat Sezginer, sağlık kontrolünün ardından Erzurum’a sevk edildi.

Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekipleri, geçtiğimiz aylarda öğrencilerin eylemlerine destek verdikleri gerekçesiyle Doğan ve Sezginer’i 26 Şubat günü gözaltına aldı. Sendikacılar, ifadelerinin alınmasının ardından gece geç saatlerde sağlık kontrolünün ardından Erzurum’daki Cumhuriyet Savcılığı’na götürüldü.

Ekonomik ve politik krizde boğulan faşizm, emekçilerin örgütlenmesine karşı saldırılarla ayakta kalmaya çalışıyor. Faşizmin öfkesi ne tarafa yönelirse hepimiz oradayız.

Başta KESK olmak üzere, tüm sendikaları, demokratik kitle örgütlerini ve tüm emek örgütlerini saldırılara karşı tepkilerini dile getirmeye, dayanışma eylemlerini örgütlemeye çağırıyoruz.

Bas k lar Bi zi Y l d ra maz

KESK li E mek i ler Bas k ve Sal- d r

ÖZENLİ ÇALIŞMA ÜZERİNE

Çalışmalarımız yoğun; hepimiz olanca gücümüzle ve yeteneğimizle işlerimizi yapmaya çalışıyoruz. Bazen bu yoğunluk içerisinde bir şeyin üzerinden atlayabiliyoruz: çalışırken gerekli özeni göstermek.

Acaba çok tali bir konu üzerinde mi konuşuyoruz? Engels'in deyişiyle "başımızın üzerindeki dam yanarken meleklerin cinsiyeti ile uğraşmak" tehlikesi de var. Ama yok, devrimin özen ve dikkat gerektiren bir iş olduğunu hepimiz biliyor ve kabul ediyoruz. O halde devam edebiliriz.

Kafamızın içi ne kadar çeşitli düşüncelerle, sorunlarla dolu olursa olsun, dikkatimizi yaptığımız işe yoğunlaştırmak zorundayız. Yaptığımız işe, her ne olursa olsun, "küçük iş", "büyük iş" ayrımı yapmadan, özen göstermemiz gerekiyor. Baştan savma, çala kalem yapılan işlerin sonuçlarının da gelip geçici olacağını, peşinen kabul etmek durumundayız. Derinlikli olmayan, üzerinde iyi düşünülmeden, ön hazırlığı yapılmadan girişilmiş işler, kalıcı izler bırakamaz. "Dostlar alışverişte görsün" diye, sallapati yapılan her iş, su üzerine yazılmış yazılar gibi unutulur gider. Tabi eğer olumsuz sonuçlar doğurmamışsa... Ki bu da kuvvetle muhtemeldir. Özensiz bir çalışmanın olumsuz sonuçlarını, en başta o özensiz çalışmayı yapan kişinin kendisi olmak üzer herkes yaşar. Nasıl özenli yapılmış bir iş herkesin dikkatini çeker ve memnuniyete yol açarsa özensiz yapılmış bir iş de memnuniyetsizliğe yol açar. Bir yazıyı yazmaktan tutalım, bir eylemi örgütlemeye kadar, bir dövizin hazırlanmasından bir mitingin organizasyonuna kadar, her işte bu görülür. Bu nedenle, konuşma mı yapacağız, şiir mi okuyacağız, pankart mı hazırlayacak ya da taşıyacağız, yazı mı yazacağız, kitap mı okuyacağız, bir eylemde yığınlara önderlik mi edeceğiz, insanlarla ilişki mi geliştireceğiz, ne konuda olursa olsun, özenli olmak, yaptığımız işlerin doğal ve estetik bir bütünlük göstermesine dikkat etmek zorundayız. Biz burada gerekli özen ve dikkatin gösterilmediği, üstünkörü yapıldığı takdirde hayati önem taşıyacak konulara girmeyeceğiz elbette; ama kolektif yaşamın tüm alanlarında bu konunun öneminin anlaşılması olmasının gerekliliğinin altını bir kez daha kalın çizgilerle çizmekle yetineceğiz.

Bir işi özenli yapabilmek için o işe vakıf olmamız gerekir. Gelgeç bir hevesle girişilecek bir işin sallapati olacağı, daha baştan bellidir. Yarım ağız kabul edilen, yarım kulak dinlenen bir iş ne kadar iyi yapılabilir ki? O ancak yapılmış gibi gösterilmeye çalışılır ki, en kötüsü de budur. Bu nedenle yaptığımız iş ne olursa olsun, onun için de düşünmemiz, yoğunlaşmış ve giderek yetkinleşmiş olmamız gerekir. Elbette bazı yetenekler bir anda ortaya çıkmayabilir ya da bir işi yapmak için "önce hazır olayım, ondan sonra girişeyim" deme şansımız olmayacaktır; ama yaptığımız iş isterse ilk defa yaptığımız bir iş olsun, bizim gereken özeni ve dikkati göstermemiz gerekir. Elbette bunun için gönüllülük şarttır; elbette "gönülsüz yenilen aş baş ağrıtaçaktır". Bu nedenle artık, "işe göre insan" değil "insana göre iş" düşüncesini daha çok temel almak zorundayız. Gönüllü çalışma her türlü gelişmenin olmazsa olmazıdır.

Başta da söyledik, tekrarlamakta fayda var: çok çalışıyor, çok iş yapıyor olmak, özenli çalışmaya engel değil. Planlı, programlı olursanız, yapılan her işte estetik bir kaygı duyulursa, birçok işin arasında harikalar yaratılabilir. Aylık, haftalık, günlük program yaparak çalışmak, insanın yaptığı iş konusunda farkındalığı artırır, zamanı daha verimli kullanmasını sağlar. Programsız bir çalışma, zamanı bir karadeliğ gibi yutacağı gibi, insanı da verimsiz kılar, özensizlik de hem

bunların nedeni, hem de sonucu olur. Dağınık, plansız çalışma insanı hedefinden uzaklaştırır. Bir anda insan kendisini her yere birden yetişmeye çalışan, her yere birden atan bir konumda bulur, çok çaba sarfedilen ama etkili olamayan bir çalışma tarzıdır bu. Ve böyle bir çalışmanın içinde dikkatin dağılması da "ağaçtan ormanın görülmesi" de mümkün hale gelir. Hatta insan özen göstermesi gerektiğini bildiği halde, özensiz olduğunu fark eder. Bu durumda şöyle bir durup ne yaptığını ve ne yapması gerektiğini yeniden bir gözden geçirmesi gerekir insanın. Yaptığı birçok işi, kafasında bir öncelikler sıralaması oluşturarak düzene koymalı ve sonra da ilkinden, dikkatini yoğunlaştırmış olarak başlamalıdır.

Başladığımız işi yarım bırakmamayı, mutlaka sonlandırmayı bir ilke haline getirmeliyiz. Bu konuda öz disiplin çok önemlidir. İnsanın kendi kendine aldığı kararlar, en güçlü kararlardır. İrade de budur zaten: istemek, karar vermek ve yapmak. Devrimin iradesi olmayı başarabilmek için, öncelikle bizim öz disiplinimizin sarsılmaz olması gerekir. Çalışmalarımıza özen göstermemiz gerektiğinden bahsederken, bu konunun da üzerinde durmak zorundayız; çünkü disiplin olmadan, özverili bir çalışma yürütülemez.

Aynı şey yoldaşlarımızla ilişkilerimizde de geçerlidir. Yoldaşlarımıza karşı da gerekli özeni göstermek zorundayız. Bunu yaptığımız her iş kadar, hatta bütün işlerden daha fazla önemsemeliyiz. Yoldaşlarımız üzerinde yoğunlaşmalı, son günlerin moda terimiyle, teğet geçmemeli, insanların iç dünyalarına girmeli ve yoğun emek verilmelidir. İnsanları değerlendirirken özen göstermeli, her zaman objektif olunmalıdır. Emeğe saygı göstermek, emekbilir olmak gerekir. İnsanların kolektif için gösterdiği her çabayı önemsemek, önemsemediğimizi onlara göstermek zorundayız. Yapılan hataların üzerine giderken de bütünlüklü değerlendirmeyi asla elden bırakmadan kolektifin genel çıkarlarını göz önünde bulundurarak hareket etmeliyiz. Bu konuda tecrübelerden yararlanmak, deneyimlerden öğrenmek gerekir. Çalışmalarımızda olduğu kadar, davranışlarımızda da özenli olduğumuzu, aynı estetik bütünlüğü yaşamın tüm alanlarında gösterdiğimizi fark eden yoldaşlarımızın gelişimi daha hızlı olacaktır.

Şimdi hepimizin çalışmalarımız ve ilişkilerimiz konusunda daha iyi örnekler vermemizin zamanı. Devrim dönemleri, her olumlu örneğin hızla gelişme ve yaygınlık göstereceği dönemlerdir. Devrim konusuna özenli yaklaşılmadan, devrime önderlik edemeyeceğimizi biliyoruz. Ancak bu özeni bütün çalışmalarımızda göstermeyi başarırız, istediğimiz sonuca ulaşabiliriz. Proletaryanın büyük öğretmenlerinden M.İ.Kalinin, "e er her kes, her bi rey a l en i yi e mek ba a r s i in gay ret et mez se, la cak t r? So nu ta u es ki ger e in ka bul le e ker sen o nu bdiyoreGüsümiz koşullarında bu sözlerin anlamı daha bir önem kazanmıştır. Devrimin süreç halindeki gelişimi bir sıçrama noktasına gelmiştir. Adeta tarihin tüm birikimi belirli bir dönüm noktasında sıkışmış ve çeperlerini zorlamaya başlamıştır. Sıçrama tüm düğümleri çözecektir.

Bu koşullar altında çabamızı ve emeğimizi ne kadar yoğunlaştırırız o kadar hızlı sonuç alırız. Bu aynı zamanda çalışmalarda gösterilen özenle birleşirse, iddialarımıza uygun bir gelişme kaydederiz. Devrime özenle hazırlananlar, onun meyvelerini de toplayacaklardır. Tarlada izi olanların harmanda yüzü olacaktır.

Ancak özenli çalışma bizleri kitlelerin gözünde devrimin önderi durumuna getirecektir.□

**YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLARININ
KAPİTALİZME KARŞI SAVAŞ GÜNÜ**

**EMEKÇİ KADIN
YÜRÜYÜŞÜ**

8 MART 2009

PAZAR 12.30

TRAMVAY DURAĞINDAN

yürüyüş

GALATASARAY LİSESİ ÖNÜNDE

BASIN AÇIKLAMASI

EKA

(EMEKÇİ KADINLAR)